

Sveučilište Jurja Dobrile u Puli

Odjel za interdisciplinarne, talijanske i kulturološke studije

TATJANA BULEŠIĆ

KOMERCIJALNA MANIPULACIJA UMA

Završni rad

Pula, 2017.

Sveučilište Jurja Dobrile u Puli

Odjel za interdisciplinarne, talijanske i kulturološke studije

TATJANA BULEŠIĆ

KOMERCIJALNA MANIPULACIJA UMA

Završni rad

JMBAG: 28843200160, izvanredni student

Studijski smjer: Interdisciplinarni studij kultura i turizam

Predmet: Estetika komunikacije

Znanstveno područje: Humanističke znanosti

Znanstveno polje: Filozofija

Znanstvena grana: Etika

Mentor: prof. dr. sc. Fulvio Šuran

Pula, rujan, 2017.

IZJAVA O AKADEMSKOJ ČESTITOSTI

Ja dolje, potpisana Tatjana Bulešić, kandidat za prvostupnika kulture i turizma, ovime izjavljujem da je ovaj Završni rad rezultat isključivo mogega vlastitog rada, da se temelji na mojim istraživanjima, te da se oslanja na objavljenu literaturu kao što to pokazuju korištene bilješke i bibliografija. Izjavljujem da niti jedan dio Završnog rada nije napisan na nedozvoljen način, odnosno da je prepisan iz kojeg necitiranog rada, te da ikoji dio rada krši bilo čija autorska prava. Izjavljujem, također, da nijedan dio rada nije iskorišten za koji drugi rad pri bilo kojoj drugoj visokoškolskoj, znanstvenoj ili radnoj ustanovi.

STUDENT:

Tatjana Bulešić

U Puli, 18. rujan 2017.

IZJAVA

O korištenju autorskog djela

Ja Tatjana Bulešić dajem odobrenje Sveučilištu Jurja Dobrile u Puli, kao nositelju prava iskorištavanja, da moj završni rad pod nazivom Komercijalna manipulacija uma, koristi na način da gore navedeno autorsko djelo, kao cjeloviti tekst trajno objavi u internetskoj bazi Sveučilišne knjižnice Sveučilišta Jurja Dobrile u Puli te kopira u javnu internetsku bazu završnih radova Nacionalne i sveučilišne knjižnice (stavljanje na raspolaganje javnosti), sve u skladu sa Zakonom o autorskom pravu i drugim srodnim pravima i dobrom akademskom praksom, a radi promicanja otvorenoga, slobodnog pristupa znanstvenim informacijama.

Za korištenje autorskog djela na gore navedeni način potražujem nadoknadu.

U Puli, 18. rujan 2017.

Potpis

SADRŽAJ

UVOD	2
1. UM	3
2. PROJEKT MONARH	5
2.1. GEPETTO	6
2.2. DJEČJI UM	7
3. MANIPULACIJA	9
3.1. KRATKI PREGLED ONOG NEKAD I DANAS	10
3.2. KARAKTERISTIKE NOVOG SVIJETA	12
3.3. DRUŠTVENA HIJERARHIJA	14
4. NIKOLA TESLA O ZEMLJI	15
4.1. FREKVENCije I NJIHOV UTJECAJ	16
4.2. NEGATIVNA IMITACIJA FREKVENCIJA	18
4.2.1 Sažetak i značenje ELF	19
5. EMOCIJA – STRAH	20
5.1. LJUBAV ILI STRAH	22
5.2. DAVID ICKE O STRAHU	25
6. MISLI	29
ZAKLJUČAK	35
LITERATURA	38
INTERNET STRANICE	38
POPIS SLIKA	39
SAŽETAK	40
SUMMARY	41

UVOD

Završni rad i odabir teme Komercijalna manipulacija uma nastala je fascinacijom o temi manipulacije, pitanjem tko manipulira i zašto, koja je svrha ili satisfakcija samog čina i promišljanja manipulacije. Je li to moć, ekonomski dobitak, strah ili osjećaj sigurnosti. Kad se manipulira onda se znaju tajne manipulacija, a onda dublje i lakše prepoznamo manipulatora, ali zar nisu to igre bez granica vlastite nesigurnosti, prevare, sebičnosti, traženju nekakvih prava koja nam ne pripadaju, kockanjem s tuđim životima, odabirima. Široka je paleta manipulacije, na koje nailazimo na svim poglavljima života, kroz medije, odnose, u principu svugdje gdje je upleten čovjek. „Čovjek je čovjeku vuk“, ali isto tako bitno je kojeg vuka hranimo, onog dobrog ili onog lošeg. Ovaj rad prikazuje ovlaš dotaknute teme nekih primjera manipulacije kroz politiku, glazbu, filmove, pa i bajke, a najviše frekvencije i vibracije kojima se najviše posvetio znanstvenik i inovator Nikola Tesla, te koliko su bitne misli i kako utječu na nas. Najviše kod ove teme me zainteresiralo kako doprijeti do sebe, do svoje srži kako bi znali prepoznati svaku suptilnu napast, prisilu, ulazak u radijus naše aure, osobnog prostora, što je to što nas uznemirava, a gledamo u druge da nam daju odgovore, zašto ne započnemo istraživanje u sebi, strahujemo li jer mislimo da smo slabi jer se odgovori upravo kriju u nama, da li se drugi bolje, efikasnije, zanimljivije nameću, možda su oni prepoznali kako i na koji način doći do zamišljenog ishoda da dobiju što žele. Trikovi, manipulacije, igre, ulaženje u svijest drugih, sve se to može prepoznati ako počinjemo vjerovati sebi, otvorimo se intuiciji, srcu, svome Ja bez ega.

Ovaj završni rad je zamišljen da svatko razmisli u tišini za sebe koji je njegov put, da prepozna svoju ulogu u svom životu i da sam dođe do spoznaje o tome gdje živimo, čime smo okruženi, što nas zanima, kakvi želimo biti, tko smo upravo sada, preispitajmo se. Neka svatko nađe odgovore za sebe, bez nametanja tuđih mišljenja. Jesam za istraživanje, obrazovanje, čitanje i sve to koristi za upotpunjavanje vlastitog mišljenja, iskustva, naravno da ima istomišljenika, sličnih nama, no stvoriti ne vezanost za bilo što u životu je oslobođenje jer očekivanja nas drže u ropstvu, a sve

je tako promjenjivo. Za potrebe pisanja rada, korištenu su isključivo sekundarni podaci, tj. dostupna literatura, različiti internet izvori, te razni stručni članci.

1. UM

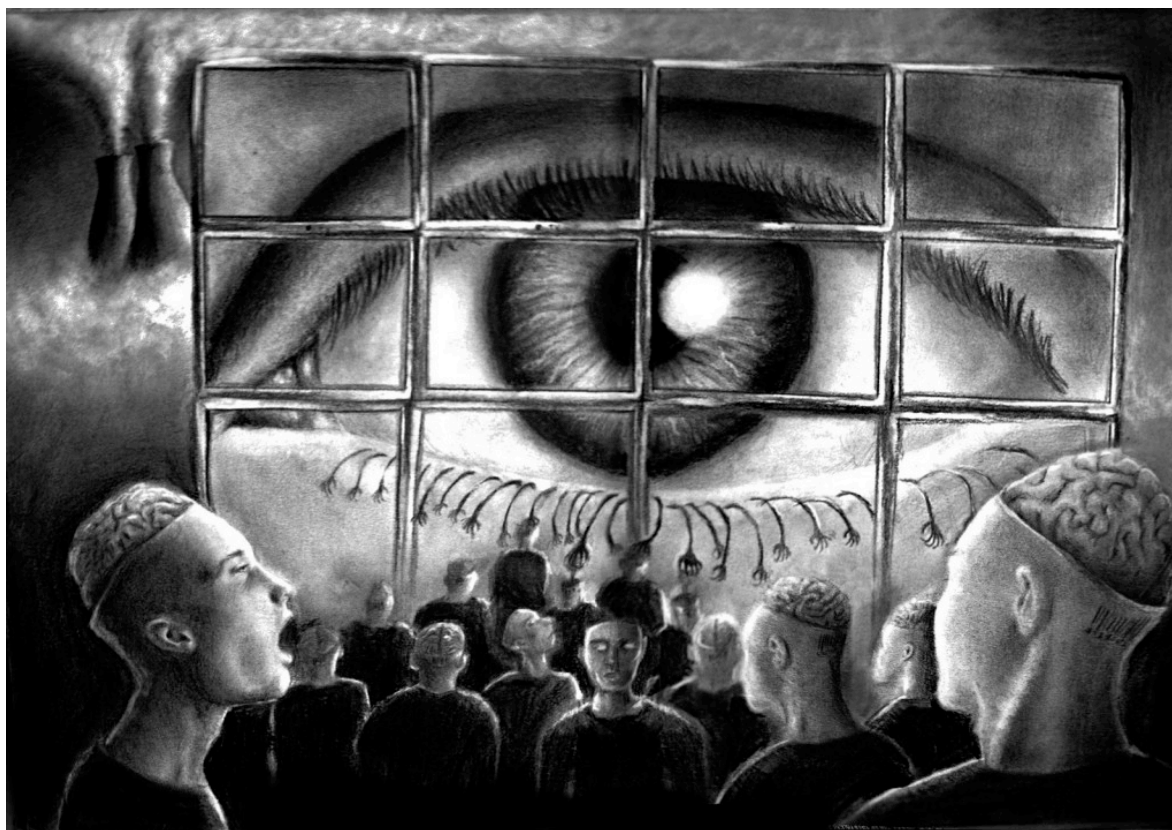
Ljudski je um i dan danas neistražena misterija za obične ljude. Današnji čovjek ne koristi ni 10% mogućnosti svog uma. Znači da još uvijek nismo dosegli znanje, sposobnosti da koristimo naš um u njegovoj punoj spremi ili njegovim mogućnostima, međutim naučili smo kao društvo upravljati informacijama, koristiti se njima, usmjeravati ih u pravom trenutku za ispunjenje nekog (višeg) cilja. Manipuliranje, kontrola, eksperimentiranje na ljudima sad već bilo kojem čitaocu takve tematike nije strano da su se pojedinci željni moći i poigravanja ljudskim umovima još u nekim ne tako davnim vremenima vojnih krugova, obavještajnih službi zabilježili svoja postignuća kroz razne elektrošokove, hipnoze, narkopsihotike, razne kemikalije kako bi natjerali da se netko ponaša kako to netko hoće, prisilom, sugestijom, mijenjanjem memorije, kontroliranju emocija itd. Neke od tajnih programa američke vojske i obavještajnih službi; Mind control Ultra, Mind control Delta, Mind Control Naomi, Mind control search, Bluebird, Artichoke, Mk Ultra i dr. su pokazatelji zajedničke misije kontrole i monitoringa stanovništva ili nekih posebnih izabranih meta.

Čovječanstvo u cjelini biva s jedne strane desentizirano, a s druge strane programirano da se fokusira na sex, nasilje, prazne socijalne rituale i druge trivijalne stvari¹. Sve je veća zastupljenost kontrole uma u glazbenoj, filmskoj i modnoj industriji, postavlja se pitanje je li modni trend imati još jednu ličnost kroz koju se možemo izraziti bez ustručavanja od nelagodnosti od okoline jer se onda ne moramo opravdavati zbog svojih postupaka jer bi se tada mogli opravdati da nas je zaposjeo onaj drugi „Ja“ nad kojim nemamo kontrolu, a kojim se sve više u showbussines-u razmeću i ističu poznate javne osobe. Znači li to da je pritisak prevelik od strane javnosti, od osjećaja otuđenosti, pa bi to bio jedini izlaz da se ne raspadnemo na komadiće višestruke ličnosti. Donosi li to budućnost, ne znamo, trebalo bi naučiti se nositi sa stresom, očekivanjima, uvjetovanošću okoline te sami pronaći put u sebi, raditi na sebi, spoznati što je um i kako utječe na nas dok sami ne pronađemo

¹ <http://nexus-svjetlost.com/kolumne/ratko-martinovic/item/354-ratko-martinovic-subliminalne-poruke-perfidna-manipulacija-i-programiranje-covjecanstva> (8. srpanj 2017.)

odgovore zašto smo ovdje i koja je svrha ovog života. Je li sve samo igra makrokozmosa pa su „upućeni“ u to viđenje svijeta odlučili i sami poigrati se stanovništvom kroz razne oblike zabave, reklame, filmove, pjesme, novine, knjige, internet, video igra itd. kako bi mogli lakše i neometano ostvariti svoj cilj manipulacije i kontrole stvarajući tako zamjensko zadovoljstvo ljepote življenja, a konzumenti takvog privida imaju ostvaren mikrokozmos kakav su si poželjeli jer u svom realnom svijetu pate od nedostatka vremena, volje, inspiracije, mašte pa se povode za onim; „A što će mi išta kad imam cijeli svijet na dlanu pritiskom gumba na daljinskom upravljaču“.

Slika 1: Kontrola uma putem televizije ²

² Izvor: https://www.google.hr/search?q=komercijalna+manipulacija+uma&client=firefox-b&source=lnms&tbm=isch&sa=X&ved=0ahUKEwiy7fLIhdbOAhVJWiwKHx9IDaIQ_AUICCGb&biw=1366&bih=657#imgsrc=U8cBfISuw1sUTM%3A (8. srpanj 2017.)

2. PROJEKT MONARH

Sam naziv projekt monarh duguje vrsti leptira zvanog monarh. Leptir započinje svoj životni ciklus kao gusjenica (nerazvijeni potencijal), prelazi u kukuljicu (programiranje) i na kraju postaje leptirom (rob). Projekt Monarh uvijek predstavlja simbol leptira koji je poseban zbog toga što znanje o vlastitom mjestu metamorfoze prenosi genetski na sljedeće generacije zbog čega ju je uvijek stavljalo u položaj tajnih društava. Polazna točka Projekta Monarch je stvaranje različitih osobnosti ili dijelova osobnosti zvanih 'alteri' koji po programu mogu preuzimati tijelo subjekta. Zidovi amnezije stvaraju se smišljenim traumama koje predstavljaju zaštitni zid prikrivenim osobnostima. Na taj način se osigurava vanjska 'zavjesa' subjekata koji na površini mogu biti obiteljski ljudi i kršćani, a iznutra sotonistički predatori', smatra autor Fritz Springmeier. Iz svih navedenih razloga iznimno je teško kroz psihijatrijsko vještačenje razlikovati poremećaj ličnosti od kontrole uma. Kako se aktiviraju takvi 'agenti spavači'? Vrlo jednostavno, putem 'otponaca' za određenu osobnost kroz simbole, koncepte ili ključne riječi. Najkorišteniji primjeri u MK Ultra programu bili su simboli beskonačne petlje, paukova mreža, razbijeno ogledalo, maske, labirinti, leptiri, pješčani satovi itd.

Mnogi autori tvrde kako bi se kondicioniranje moglo provesti i na čitavom stanovništvu kroz ciljane skupine. Takvu mogućnost najlakše je ostvariti putem kombinacije neurolingvističkog programiranja (NLP) i subliminalnih sugestija, a 'otponci' bi bili simboli plasirani kroz pop kulturu. Kako su odrasli već formirane ličnosti, najbolja ciljana skupina bila bi djeca. Teoretičari zavjera kao poligon ovakve prakse ističu Disney produkciju, a primjer složene manipulacije definitivno su filmovi poput 'Čarobnjaka iz Oza', 'Alise u Zemlji Čudesa', 'Pinokija' i 'Uspavane ljepotice', smatra autor s Vigilant Citizen portala³.

³ <http://blog.vecernji.hr/ratko-martinovic/projekt-monarch-zavirate-u-tajni-nacisticko-americki-program-kontrole-> (8. srpanj 2017.)

2.1. GEPETTO

'Pinokio'. Potonji je 1940. godine izašao u kina i polučio je veliki uspjeh. Knjigu je napisao Carlo Lorenzini (pod pseudonimom Carlo Collodi) između 1881. i 1883. godine u Italiji, koji je ujedno bio i poznati talijanski Mason. Iako to nigdje nije potvrdio činjenica je prilično relevantna jer je sebe smatrao Mazzinijevim učenikom (poznati talijanski Mason i revolucionar), a Giovanni Malevolti (talijanski Mason) je sve kasnije, navodno i potvrdio u jednom eseju. Kao konačni dokaz njegovog masonskog djelovanja ističemo i dokument Velike Lože Engleske u kojoj je upisan kao dio liste poznatih Masona kroz povijest. Radnja je općepoznata i zato ćemo je uzeti kao primjer i kratki prikaz alegorije. Stolar Geppetto komad drveta pretvara u marionetu, zbog čega je u mističnom smislu gnostički Demijurg (grč. stvaralac, umjetnik, začetnik). U filozofiji Demijurg predstavlja boga fizičkog svijeta koji stvara nesavršena bića podložna čarima materijalizma. Geppettova kuća je puna raznih satova koji predstavljaju osnovu fizičke limitiranosti - vrijeme. Geppetto je stvorio tijelo - marionetu, te mu je potrebna pomoć višeg boga da bi lutki podario božansku iskrú života.

Nakon dolaska plave vile i dara života, Pinokio zapita: 'Jesam li pravi dječak?' Vila odgovara: 'Ne, Pinokio. Pokaži se hrabrim, vjerodostojnim i nesebičnim i jednog dana ćeš postati.' Oslanjanje na samog sebe, samoostvarenje i unaprijeđivanje je snažno inspirirano gnostičkim i masonskim učenjima - duhovni spas se mora zaslužiti kroz samodisciplinu, samospoznaju i veliku snagu volje. Pinokija nakon odlaska u školu zaustavljaju Lisac i Mačak koji ga vode ka iskušenjima - u takvom svijetu u kojem radi nenormalnim radnim vremenom, bez pošteno plaćenog rada, gdje nema vremena za obitelj, za hobi i za razmišljanje postaje i ostaje upravo ono što i jest - obična marioneta i lutak. No, za razliku od drugih Pinokio shvaća da je cijeli taj svijet zapravo iluzija i počinje otkrivati da je lutka na koncima. Lutak vraća svijest (cvrčka) i prolazi kroz nova iskušenja na Otoku Sreće, a po dolasku kući uviđa da je Geppetta progutao kit. Lutak skače u vodu da bi bio progutan jer će tako pronaći svog tvorca. Poznati Mason Manly P. Hall je usporedio kita i Isusovu grobnicu, kao i tri dana Isusa i Jone u tami s legendom o inicijaciji u Škole Misterije. Pinokio nakon izlaska iz kita postaje dječak, prosvijetljeni čovjek koji se odrekao materijalizma i prihvatio vlastito više JA. Cvrčko od Vile dobiva zlatnu medalju kao prezentaciju alkemijske pretvorbe krutog metala u zlato. Veliko Djelo je ostvareno. Pinokio je žrtvovao samog sebe da

bi pomogao osobi koju najviše voli čime putem Agapea, božanske ljubavi, budi božansku iskr u sebi i postaje čovjekom.

Kroz ovaj primjer smo vidjeli samo jedan od brojnih alegorijskih ostvarenja prezentiranih kroz filmove. Paralelno slijedi poveznica simbolike i prediktivno programiranje. Koncept po definiciji označava 'natruhe budućih događaja, tehnologija ili sustava putem medija nakon kojih je publika senzibilizirana kada se oni zbilja dogode, bez velikog šoka ili nevjerice' jer sad već navika pored takvih tematika u filmovima ne samo da stvara ideju već viđenog, nego se zbog uljepšane strane takvih relativnih događaja nestrpljivo iščekuje kod pojedinaca da i oni budu dio takvih nadolazećih senzacija. 'Stvari ili ideje koje bi s druge strane bile viđene kao bizarne, vulgarne, nepoželjne ili nemoguće umetnute su u filmove unutar okvira fantazije. Kada gledatelj gleda filmove, njegov um je otvoren za sugestije i počinje kondicioniranje', definira autor Allan Watt. 'Hollywood je čarobni štapić koji se upotrebljava za bacanje magije na publiku koja tako što ne očekuje. Isti ti filmovi koji su dizajnirani da bi programirali prosječnog čovjeka, mogu promatraču dati bolje razumijevanje radova i planova svjetskog plana. Iz tog razloga je prediktivno programiranje zapravo moćna sugestija kojom elita putem medija ili fikcije stvara željeni ishod', zaključuje Watt⁴.

2.2. DJEČJI UM

Kako medij utječe na dječji mozak pokazuju brojna istraživanja, a ni jedno nije pozitivno i ima štetne utjecaje kad je u pitanju problem s govorom, koncentraciji, usporenog rada mozga, zdravlja. Djeca mlađa od 12 godina uopće ne bi trebala gledati televiziju razlog je taj što njihov um ne može obraditi veću količinu pristiglih informacija, poticaja, poruka, pa budući da tv kanali nude mnoštvo glasova, glazbe, prizora, brzih izmjena slika, sve to utječe na mozak gdje djeca postaju suviše nemirna, iritirana, uzbuđena i tako hiperaktivna te pate od nesanica. Djecu ne bi trebalo prepuštati „tv dadiljama“ već pomno odabranim programima uz roditelja koji će objasniti djetetu što je vidjelo i o čemu se radi određeni prikaz neke radnje, pogotovo mlađa djeca koja još uvijek ne razabiru stvarne događaje od mašte te tako

⁴ <http://nexus-svjetlost.com/kolumne/ratko-martinovic/item/354-ratko-martinovic-subliminalne-poruke-perfidna-manipulacija-i-programiranje-covjecanstva> (29. srpanj 2017.)

moгу imati nekontrolirani utjecaj na njihove emocije, uostalom kao i kod odraslih, neki filmovi, serije, dokumentarci nas mogu tako dotaknuti manifestacijom suza ili smijeha.

Djeca reaguju na nasilje na tv-u sasvim razliĉito, a ima ga u izobilju na razliĉite naĉine, bilo koje vrijeme i bilo kojem kanalu. Nasilje koje se izjednaĉava sa onim bezosjećajnosti, ravnodušnosti, bezobzirnosti je najgore vrste, jer ako dijete postane imuno na podražaje nepravde, moralnosti, samoispitivanja, patnje, što nam preostaje od ljudskog društva.

Nabrojat ćemo neke posljedice i opasnosti od prekomjernog gledanja televizije od strane djece i mladih:

- nepoželjno odgojno djelovanje televizijskih junaka kao negativnih uzora/primjera, poistovjećivanje (identificiranje) sa počiniteljem ili žrtvom nasilja, te pobuđivanje skrivenih (podsvjesnih) oblika osobne agresivnosti shvaćajući i prihvaćajući nasilno ponašanje kao normalno i prihvatljivo rješenje za određene probleme
- nepravilan režim spavanja - pretjerivanje u televiziji i igrama često otežava spavanje i općenito ima efekt na djecu da se više opiru odlasku u krevet
- problemi s ponašanjem - uĉenici osnovnoškolskog uzrasta koji više od dva sata dnevno gledaju TV ili igraju igrice imaju veći rizik od razvoja emocionalnih i socijalnih problema kao i otežane sposobnosti koncentracije
- slabiji uspjeh u školi - djeca koja u svojoj sobi imaju televiziju i često je koriste imaju slabije ocjene u školi
- previše vremena pred TV-om ograniĉava kreativno razmišljanje i razvijanje mašte, dok prava dječja igra uistinu potiče⁵.

Cilj promidžbenih poruka je prodaja prikazanih proizvoda kojim se želi stvoriti misao da će baš taj proizvod zadovoljiti potrebe i želje potrošaĉa. Tako se kroz

⁵ <http://www.4dportal.com/ljudi-iznad-vremena/3812-kako-televizija-utjece-na-djeci-mozak> (29. srpanj 2017.)

televizijske junake pokušava doprijeti do mladih i djece koja su najpogodnija za komercijalnu manipulaciju namećući tako trendove, stavove, ponašanja, modu, razmišljanja kroz utjecaje putem knjiga, reklama, popularnih javnih osoba, animiranih likova iz crtanih serija, igračaka, odjeći, obući, itd. Provjeriti utjecaj medija moglo bi se postići razgovorom o tom i tom proizvodu koje interesent posebno priželjkuje i iz kojih motiva, a moglo bi se introspekcijom preispitati motive odabranog proizvoda, služi li nam to zaista i treba ili samo nakupljamo u skladištu utjecaja opće kolektivne svijesti potrošačkog društva. Vrlo je teško reći koliko je gledanje televizije štetno i u kojem omjeru, svakako da pojedini programi mogu doprinijeti našem obrazovanju, većoj otvorenosti naspram drugih, shvaćanju, širokoj paleti novih dostignuća u realizaciji novih horizonta u prikazivanju drugačijih kultura, obilježja, narodnosti, pejzaža, prirode, životinja, ekonomskih situacija itd. , a opet mudro birati programe kojima ćemo posvetiti pažnju i što želimo na kraju; opuštanje, izolirati se, umanjiti dosadu, obrazovati se.

Djeca su list praznog papira, vaza bez cvijeća, knjiga bez slova, zato jer su naša i njihova budućnost, trebali bi oprezno, s poštovanjem i promišljenošću usađivati im kvalitete prvo svjesnost o samima sebi i svojim postupcima, svjetonazoru kroz primjere nas samih i naših djela.

3. MANIPULACIJA

Gledano od početka našeg života i suživota u najidealnijim uvjetima postojeće obitelji, može se čuti puno puta kroz razgovor roditelja kao što su; „Ne nosi bebu stalno na rukama, naučit ćeš je pa ti neće dati mira kasnije kad ne budeš imao/la vremena za pažnju u tom danom trenutku.“ Ako svjesnost nas samih kao jedinke sebe se dešava negdje između druge i treće godine života, možemo li pretpostaviti da nesvjesno prije te godine spoznaje da smo odvojeni od drugih (tjelesno) već kao bebe manipuliramo kako bi ostvarili svoje prve želje, volju, nagon. Postavlja se pitanje, je li ljudima urođena manipulacija, nešto što ide uz gen, je li taj gen povezan s preživljavanjem u okolini, među ljudima, nepoznatim situacijama, snalaženjem, pobjeda jačeg, spretnijeg, mudrijeg. Povezujući čovjeka sa svim nastalim i zajedničkom svijesću, oduvijek je vrijedilo pravilo jačeg, onog koji dominira u društvu, zajednici. Razvijati talente u sebi, prepoznati ih i na posljetku učiniti nešto s njima,

razlika je od onih koji samo gledaju, čude se, traže sami sebe unedogled, ne prepoznaju svoju svrhu niti imaju namjeru ili spoznaju zbog čega su ovdje na zemlji, koja je njihova uloga. Prevladava li u takvom izgubljenom svijetu među mnoštvom ostalih svjetova uma, zakon jačeg koji dobro zna, sluti ili ga vodi jaka intuicija kako treba voditi sebe a s time je primjer drugima pa se ponekad spontano, ponekad namjerno razvija vodstvo drugih, ukazivanje kojim putem ići, kako razmišljati, što raditi, djelovati, čime dolazimo do manipulacije, namjerne ili izazvane u svrhu općeg ili vlastitog prosperiteta ljudskog života uopće.

Pojedinci ili većina hipnotizirano u šarenilu imaginarnih mogućnosti zadovoljenja svih osjetila putem samo slušnog i vidnog organa kroz prozor flat screen-a ili ravnog zaslona mogu biti bilo gdje, bilo kada, bilo s kim u svojoj glavi, mašti, umu, ne odustajući od ideje da zastore ponekad ili stalno treba i podignuti kako bi možda vidjeli s one strane nekog drugog svijeta, možda realnog, možda sivog, a možda slobodnijeg u kojem sami krojimo svoju vlastitu sudbinu potrošačkih želja, stila života, odabira, misli i preokupacija. Svaki put kad otvorimo um za neke nove stvari, ideje, nauke, jezike puštamo da se izrode nove stanice nekog bogatijeg iskustva, promišljanja, otvorenosti, manje osuđivanja, zapravo saznajemo Sokratovu misao koliko ne znamo, a mislimo da znamo sve.

3.1. KRATKI PREGLED ONOG NEKAD I DANAS

Što se danas događa, odnosno što se promijenilo, a što ostalo isto, ako je i postajao trud da se informacije sakriju ili zataškaju, sve je potpuno nepotrebno jer smo i sami svjedoci apsurdnosti zadnjih desetljeća koje su narodi progutali.

Sloboda govora o kojoj još Euripid govori (480-406. pr. Kr.) i brani, ali i daje naznake da je sloboda govora pitanje izbora, zbog čega sam Sokrat (399. pr. Kr.) ispija otrov kako bi zaštitio svoja filozofska uvjerenja u koja je vjerovao i nije želio odustati.

Izazov religijskom poretku u Europi, već na prvom Nicejskom saboru Crkve, uspostavlja se temelj borbe protiv heretika. Izum tiskarskog stroja sredinom 15. st. samo je povećao potrebu za cenzurom, isto tako i knjige postaju poprištem religijskih borbi. Pojam cenzure u zapadnoj povijesti poprima sasvim novo značenje sa uvođenjem „Index Librorum Prohibitorum“ koja je popis publikacija koje je Katolička crkva cenzurirala zbog opasnosti za sebe i za vjeru svojih članova. Razne edicije također sadrže crkvena pravila koja se odnose na čitanje, prodavanje i cenzuriranje

knjiga. Cilj je popisa bio zabrana čitanja nemoralnih knjiga ili djela koje sadrže teološke greške a i kako bi se onemogućilo iskvarivanje vjerne pastve. Popis nije po prirodi bio tek reaktivno djelo - katolički su autori imali mogućnosti braniti svoja pisanja i pripremiti novo izdanje sa potrebnim korekcijama ili elizijama bilo u svrhu izbjegavanja zabrane ili njenog ograničenja. Poticala se cenzura prije publikacije. Librorum Prohibitorum⁶.

Po prvi put 1559. god. Papa Pavao IV izdaje popis zabranjenih knjiga, a nakon njega još dvadeset papa čini isto. Posljednji je objavljen 1948. godine, a ukinut 1966. To je bio jedan od temelja Svete Inkvizicije koja je zdušno palila knjige s heretičkim sadržajima, ponekad i autore koji su predstavljali opasnost. Kontrola crkve se prostirala na sva sveučilišta i sve publikacije, a 1543. godine Crkva zabranjuje tiskanje ili prodaju knjiga bez njenog odobrenja i uvida u sadržaj. Po uzoru Crkve i drugi europski vladari donese slične odluke, jedan od tih je bio i Karlo IX kralj Francuske (1563. god.) koji odlučuje da se ne može tiskati ništa bez kraljevske dozvole. Ništa se ne mijenja ni otkrićem „Novog svijeta“, udružena cenzura Crkva i vladara uspješno se provodila i u kulturi Maja čija je literatura uništena do temelja od strane španjolskih osvajača pa tako time i učinjen jedan od najvećih zločina protiv čovjeka i kulturne baštine.

Čak je i pošta nedugo nakon prve primjene u Francuskoj 1464. god. došla pod udar cenzure, naposljetku ni izum elektronske pošte nije pošteđen kojom je kontrola još brža i jednostavnija. Istu sudbinu doživljava i informativna štampa, početkom sedamnaestog stoljeća, dok istovremeno u engleskoj John Milton sa svojom „Aeropagiticom“ počinje borbu za slobodu govora. Moglo bi se reći da i danas borba za slobodu govora je jednako aktualna, mijenjaju se ekonomski, politički i socijalni kontekst, ali problem ostaje blizak koliko je i rješenje daleko.

Ipak izgleda da je vrhunac dostignut kada su vladajuće strukture shvatile da, u stvari, nije bitan pristup informacijama, već kontrola medija jer izgleda da možemo znati, istražiti, usvojiti što god hoćemo, ali ne možemo to dalje širiti, odnosno ne efikasno koristiti „mainstream“ medije. Vrtlog tišine kojeg u svojim studijama objašnjava Elisabeth Noell- Neumann, 1970. godine kao zatrpanost ljudi ogromnom količinom informacijama. Moglo bi se ustvrditi da ljudi ne prihvaćaju informacije prema procjeni istinitosti nego prema tome kako će biti prihvaćeni u grupi kojoj

⁶ <http://4dportal.com/hr/dnevne-vijesti/zavjere/1947-nikola-duper-cenzura-je-nepotrebna-u-modi-je-kontrola> (29. srpanj 2017.)

pripadaju, što bi se moglo zaključiti da je istina promjenjiva prema osjećaju, okolnostima, situaciji, vlastitom nahođenju sviđa li nam se ili odgovara ulozi koju imamo.

Kada bi se dotakli priča o svjetskoj ekonomskoj krizi, postavljaju se pitanja kako funkcioniraju monetarni sistemi i zašto je uopće nastaju krize, pa će medijsko društvo elegantno proslijediti problem na našu odgovornost jer previše trošimo. Centralne (privatne banke) i razne (privatne) financijske institucije zamijenile su ministarstva financija, a malo po malo i cijele vlade. Što se ovdje smije nadodati ako je to sve za naše opće kolektivno dobro. Informacije su lako dostupne, knjige više ne spaljuju, a ni autore, možemo iz tih mnoštvo informacija putem interneta kao novog medija sami stvoriti percepciju ili mišljenje pa čak i povezati se sa istomišljenicima. Dokle god ostaje na povezivanju i razglabanju, u redu je. Facebook kao najjača i najposjećenija društvena virtualna stranica, omogućuje nam da imaginarno organiziramo prosvjede, izjasnimo svoja stajališta, zauzmemo se za nekog ili nešto, provociramo i držimo se disidentskog razmišljanja. Danas se priča o gladi u svijetu, a sutra već o napadima terorista, kao i žuta štampa odnosimo se prema stvarnom životu i stvarnim problemima. Kako kupujemo, tako odbacujemo, sve je zamjenjivo, trgujemo osjećajima za iskustva prolaznosti.

3.2. KARAKTERISTIKE NOVOG SVIJETA

Kakve bi to bile karakteristike novog svijeta za razliku od svijeta koji je iza nas. Promjene su neizbježne, ako se već dešavaju najbolje bi bilo za prosperitet svih u ravnoteži i održivošću za budućnošću onih koji imaju za doći. Ono što je potrebno je obrazovati ljude. Čovječanstvu je prijeko potrebna tehnološka i nova politička svijest koja svakako mora biti popraćena sviješću i na drugim planovima tj. u cjelokupnom životu. Prvenstveno revolucijom svijesti, odnosno preuzimanjem odgovornosti za vlastiti život i razvoj. Paralelno s političkom i tehnološkom, mora uslijediti psihološka i spiritualna revolucija. Psihološka će omogućiti preuzimanje odgovornosti za nesvjesnu dinamiku vlastitoga života. Sustavi osvješćenja podsvjesnih sadržaja već su odavno na raspolaganju - ako ih usporedimo s tehnološkim razvojem, njihova je snaga u odnosu na modele kojima smo se služili tijekom dvadesetog stoljeća jednaka razlici između današnjeg aviona i antigravitacijske letjelice. Naravno, takozvani „establišment“ još uvijek ne dozvoljava direktan ulaz takvog znanja u obrazovne

sustave, ali za onoga tko ga želi, takvo znanje je tu. Ono omogućuje transformaciju nepoželjnih unutarnjih stanja (negativnih misli i emocija) prirodnim sredstvima, intervencije nad ograničavajućim sustavima vjerovanja te raščišćavanje međuljudskih odnosa, s ciljem kreiranja zdrave povezanosti između bliskih osoba, temeljene na univerzalnoj ljubavi⁷.

Počevši od obiteljskih i partnerskih dinamičnih odnosa koji su većinom uzrok ljudskih problema od zdravstvenih, emocionalnih pa sve do spiritualnih. Stoga bi transformacija ograničenih aspekata nesvjesne obiteljske o partnerske dinamike ključan korak prema kreiranju zdravijeg društva. Kako prve utiske crpimo iz svojih obiteljskih uzora tako i njihov utjecaj kroz ostale odnose, prijateljske, poslovne, partnerske ili društvene kroz koje se sam čovjek ostvaruje. Osobno zdravlje uvelike utječe kroz ostvarenih zdravih obiteljskih odnosa, kako na tjelesno tako i na duševno. Emocionalna zrelost ostvarena kroz skladne primarne odnose, temelj je svim sekundarnim odnosima. Moglo bi se reći i da je temelj duhovnoj osviještenosti, a kasnije i kreativnoj ostvarenosti. Po svim nekakvim teorijama života ljudi koji su puno prije kontemplirali o smislu života, zajednička istina je bezuvjetna ljubav, davanju bez očekivanja imajući na umu nevezanosti za postizanje cilja, koji ako se dobro čini, sam po sebi reflektira dobru namjeru. Kozmički princip kreiranjem skladnih odnosa s bliskim osobama. Posvetiti se spiritualnom razvoju, a kod kuće ostaviti kaos ili čak pobjeći od kuće, „ostaviti“ za sobom loše odnose, nerazumijevanje, prekinute i neshvaćene emocije te pobjeći u neku duhovnu grupaciju kojoj smo se pridružili prenijet će sve, apsolutno sve neriješene obiteljske probleme na duhovni sustav ili grupaciju. Tada često guru ili svećenik postaje otac, crkva majka, ostali sljedbenici „braća i sestre“, a duhovni entitet partner ili partnerica (udaja za Krista i sl.) korijen problema treba rješavati u korijenu, a ne čupati izdanke a problem zanemarivati u smislu izvora s kojeg sve i dolazi jer samo se prenosi na kasnije životne forme. Kao što zbog patrijarhalnih obitelji imamo patrijarhalno društvo, tako zbog potisnutih obiteljskih problema imamo i globalnu društvenu dekadenciju. Kasnije se ovi modeli isprepliću i teško je odrediti što je čemu uzrok, a što posljedica.

⁷ <http://www.tomislavbudak.com/clanci/napredni/57-novi-svijet-drugi-dio> (1. kolovoz 2017.)

3.3. DRUŠTVENA HIJERARHIJA

Društvena hijerarhija vladajućih trebala bi se bazirati na sposobnosti, humanosti, konstruktivnih osoba koje rade za najveće dobro čovječanstva, a ne samo za vlastitu korist. Vladavina dobra jedini je način očuvanja života na ovoj planeti jer ukoliko ne prevlada nesebičnost, etičnost, altruizam, kreativna ostvarenost i duhovna prosvijetljenost, zlo će samo sebe uništiti, a pri takvoj destrukciji stradaju i nevini. Umjesto da regulacija života bude organizirana kao piramidalna struktura vlasti, odnosno kroz odjeljke koji međusobno ne komuniciraju, konstruktivan model organizacije mogao bi biti kružne strukture⁸.

Kod hijerarhije piramidalne strukture, samo oni na vrhu znaju koji su konačni ciljevi i svrha određenih radnji i procesa dok bi kod kružne svi znali koji je cilj, ali različito doprinose ostvarenju, u skladu sa svojim mogućnostima. Kružna struktura vlasti omogućila bi transparentnost umjesto tajnovitosti i „crnih operacija“ koje su tipične za piramidalnu strukturu. Mediji bi igrali vrlo značajnu ulogu kad bi se posvetili samo istini, jasnoći, preciznosti, pravovremenosti i objektivnosti informacija kojima bi opskrbljivali i informirali stanovništvo. Osobe bliže centru takvog vladajućeg kruga, bile bi odabirane prema osobnim kapacitetima i voljnosti da preuzmu veliku količinu odgovornosti. Biti iskren i pošten političar je sigurno najteži posao na svijetu pa unutar takvog sustava teško da bi se itko neodgovoran i skrivenim namjerama borio za vlast. Smisao društva, odnosno države, trebalo bi biti stvaranje preduvjeta za sreću i ostvarenost svakog pojedinca, odnosno za skladan kolektivni razvoj prema još višim i kvalitetnijim oblicima življenja za svih na zemlji. Mnogi se ljudi diče svojim individualizmom i gnušaju bilo kakvog kolektivism, ali ako odu na koncert na kojem nema nikoga u publici ili je publika zatvorena i nekomunikativna, takav će koncert proglasiti lošim znači da ipak i ta individualnost mora biti negdje testirana.

Čovjek se, naime, razvija kroz individualne napore, ali i kroz suradnju sa zajednicom. Naravno da nitko ne uživa surađivati s bolesnim društvom, ali zdravo društvo može biti sredstvom nevjerojatnog ispunjenja te bi takvo društvo trebalo podržavati svakog pojedinca u njegovom nastojanju da se kreativno i spiritualno razvija, odnosno da ostvari svoje najviše potencijale. Ono usmjerava mlade naraštaje od najranije dobi prema slobodnom kreativnom izrazu. Duhovna osviještenost, duševna pročišćenost i kreativna ostvarenost trebale bi biti temeljem takvog društva.

⁸ <http://www.tomislavbudak.com/clanci/napredni/57-novi-svijet-drugi-dio> (1. kolovoz 2017.)

Današnji čovjek ne predstavlja vrhunac evolucije jer prave stvari tek kreću s emocionalnom zrelošću i duhovnom osviještenošću, a ovakvi ciljevi za većinu ljudi još uvijek predstavljaju gotovo nepremostive prepreke. Osvješćivanjem svih razina vlastitoga bića te uz svjesnu upotrebu svojih potencijala današnji čovjekoliki primat tek treba evoluirati do istinske čovječnosti, odnosno ostvarenog Čovjeka – Boga⁹. Zato svatko treba sam za sebe svakodnevno tragati za odgovorom – kako mogu doprinijeti stvaranju novog svijeta na ovakvim osnovama, što činimo mi i ostali za očuvanje čovječnosti i kreiranje zdravog svijeta.

4. NIKOLA TESLA O ZEMLJI

Jedna od najljepših izjava Nikole Tesle; „Radim za budućnost, govorio je, i suvremenici me neće razumjeti, ali jednoga dana prevladati će naučni zakoni prirode čije sam tajne otkrio i sve će se izmijeniti, kao dlanom o dlan, sve će se promijeniti. Nastupit će nova era čovjekove mudrosti, čije će glavne odlike biti razumijevanje vremena, otkriće izvora beskraje energije i oblikovanje materije po volji naučnika. Ljudska svijest pomjeriti će granice života i biće moguće razgovarati sa dušama umrlih odvojenim od tijela. Ova saznanja dodatno će pomjeriti naše shvaćanje o razlici života i smrti. Uvjeran sam da je cijeli svemir objedinjen, kako u materijalnom tako i duhovnom pogledu. Postoji u svemiru neka jezgra otkuda mi dobivamo svu snagu, sva nadahnuća, ono nas vječno privlači, ja osjećam njegovu moć i vrijednost koje on imitira cijelom svemiru i time je održava u skladu. Ja nisam prodro u tajnu te jezgre, ali znam da postoji i kad hoću da mu pridam kakav materijalni atribut, onda mislim da je to svijetlost, a kad pokušam da ga shvatim duhovno, onda je to ljepota i samilost. Onaj koji u sebi nosi tu vjeru, osjeća se snažnim, rad mu čini radost jer se osjeća kao jedno u općoj harmoniji.“¹⁰

Tesla kao istaknuti znanstvenik tvrdio je da je prvo bila energija, a iz te energije je nastala materija, pa tako život ima ritam koji se mora spoznati. Sve što živi povezano je dubokim vezama, čovjek i zvijezde, ameba i sunce, naše srce i kruženje beskonačnog broja svjetova. Svemir je živ u svim svojim manifestacijama, a naše

⁹ <http://www.tomislavbudak.com/clanci/napredni/57-novi-svijet-drugi-dio> (1. kolovoz 2017.)

¹⁰ <https://beleznica.wordpress.com/2012/02/03/sta-je-kazivao-nikola-tesla/> (1. kolovoz 2017.)

znanje dolazi upravo iz njega, imamo dva oka, zemaljsko i duhovno, a trebalo bi težiti da ta dva oka postanu jedno. Zvijezda koja sjaji, traži da je gledamo i da nismo odviše obuzeti sobom, razumjeli bismo njen jezik i poruke. Cijeli svemir je bolestan u nekim periodima od same sebe i od nas. Nestanak neke zvijezde i pojava kometa utječu na nas više nego mi to slutimo. Povezanost na zemlji, takve veze još su jače, zbog naših misli i osjećaja i cvijet će ljepše zamirisati. Te istine moramo iznova učiti da bismo se izliječili. Lijek je u našem srcu...

4.1. FREKVENCIJE I NJIHOV UTJECAJ

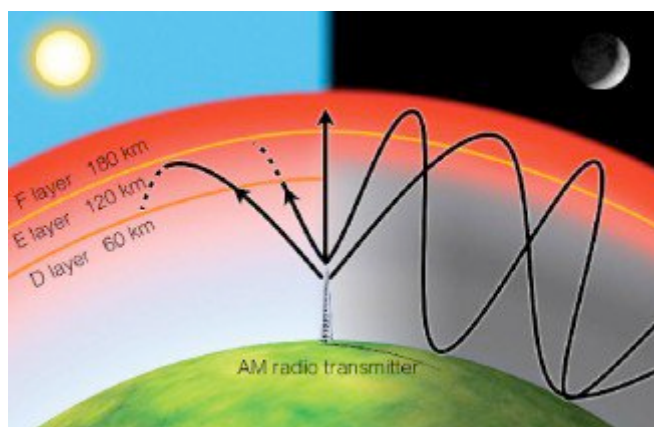
Svijet oko nas je pun različitih frekvencija i vibracija, tako neke frekvencije možemo vidjeti (svjetlosne valove), čuti (zvučne valove) ili osjetiti. Frekvencije kao gama zrake, infracrvene frekvencije i radiovalovi, ne možemo vidjeti ili osjetiti, ali itekako utječu na nas na razne načine. Neka određena glazba nam može donijeti mir i olakšanje, dok će druga izazvati ljutnju ili agresiju. Jedne od frekvencije s kojima se susrećemo svaki dan su buka u tvornici ili iz tvornica ako postoji bliski susret ili djelatnost koju obavljamo, šum transporta u centru grada, zujanje elektronskih kućnih uređaja. Primjerice kroz neke tvornice se obavezno koristi zaštita na radu u obliku slušalica da zaštite uši jer bi moglo utjecati na zdravlje. Zbog prebivanja na mjestima koja su bučna, nelagodnih i nižih vibracija, tokom vremena utjecaj uznemirenosti i nekvaliteta života se manifestira i na ostale dijelove ljudskog života. Takvi zvukovi mogu povući svjesnost na dolje, te se manifestira u ograničenom razmišljanju, kao smetnja prilikom slušanja radiostanice gdje frekvencija nije dobro naštimana. Rezultati tog utjecaja može biti introvertnost, potreba bijega, loše nošenje s dnevnim zadacima, itd. Znanost o vibracijama postoji već tisućama godina, a potvrde toga može se pronaći i u drevnim vedskim¹¹ tekstovima. Drevni vedski tekstovi na sanskritu objašnjavaju da sve što postoji u ovom univerzumu i jest manifestacija određenih vibracija, uz pomoć kojih se duhovna energija transformira u materijalnu, tako vede objašnjavaju i kako treba usmjeriti i koristiti vibracije radi dobrobiti nas samih, a i drugih oko nas. Jedne od takvih posebnih zvučnih vibracija su i mantre, porijeklom iz Indije koje su najviše koristili mudraci. Primjer eksperimenta suvremenih

¹¹ <http://sretna-dusa.com/vede-i-vedska-civilizacija/> (7. kolovoz 2017.)

znanstvenika, djelovanja glazbe na biljke, pod utjecajem klasične glazbe, biljke bi lijepo i zdravo rasle, a pod rockom, venule i sušile se.

Nikola Tesla radio je eksperimente, koji su potvrdili da je zrak u svojem uobičajenom stanju sposoban provoditi velike količine struje na velike udaljenosti bežično, što je značilo da bi električna energija mogla biti dostupna u svim dijelovima svijeta. Zakone koje je otkrio Tesla se referiraju po mišljenju većine, na objašnjenje telepatije te ogromne mogućnosti ljudskog uma. Teorija univerzuma kao jednog ogromnog vibracijskog generatora, koji ne samo da stvara, šalje i prima energiju na različitim točkama planeta, nego i održava ravnotežu energije. Tesla je dokazao svoju teoriju o bežičnom prenošenju struje u veljači 1900. godine. pa tako stvarajući vodljivi put između ionosfere i zemlje, Tesla je slao signale vrlo niskih frekvencija. Isto tako je otkrio, da površina zemlje može služiti kao ogromni strujni krug za vrlo niske frekvencije. Na takav način bi se mogla električna energija prenositi po cijelom svijetu preko površine zemlje, koristeći ionosferu kao povratni put. Ionosfera je sferni omotač, koji može provoditi elektricitet, a sastoji od iona i slobodnih elektrona, koji okružuju Zemlju u gornjem dijelu atmosfere. Ona igra važnu ulogu u prenošenju radiovalova, služeći kao reflektor. Eksperiment Tesle je potvrdio, da elektricitet i druge vrste frekvencija mogu biti prenesene do prijemnika ili korisnika na bilo koju točku planeta bez pomoći žica.

Prikaz: Slika 2.¹²

¹² Izvor: http://alternativa-za-vas.com/index.php/clanak/article/frekvencije_koje_ubijaju_lijece_i_uzdizu (7. kolovoz 2017.)

4.2. NEGATIVNA IMITACIJA FREKVENCIJA

Eksperimenti sa slanjem frekvencija nisu uvijek bili dobrotvorni tako recimo sigurnosna služba SAD-a izvijestila je, da je bivši SSSR pokušavao na veliko emitirati frekvencije, koje bi mogle promijeniti ponašanje ljudi diljem cijelog svijeta. Kanadski Odjel Komunikacija je također prijavio snažne frekvencije ekstremno niskog dijapazona - ELF, koje je emitirao SSSR, stoga su neovisni istražitelji potvrdili, da se takve frekvencije emitiraju sa različitih lokacija Sovjetskog Saveza. Potvrđeno je, da su ljudi i životinje vrlo senzitivne prema elektromagnetskim poljima sa ekstremno niskim frekvencijama (ELF). U 1970. godini u Oregonu je počela masovno ugibati stoka. Nakon istraživanja, znanstvenici su potvrdili da su smrt životinja uzrokovali niski radiovalovi, koje su emitirali Rusi. Izgleda, da je čovjek bio-kozmički električni pretvornik, odašiljač i prijamnik, i da su frekvencije našeg mozga prilagođene elektromagnetskom polju Zemlje, stoga se vraćamo na teoriju da smo sa svim povezani, svi smo jedno. Istraživanja su pokazala, da promjene u elektromagnetskom polju mogu negativno utjecati na mozak životinja i čovjeka pa bi bilo dobro uzeti za ozbiljno takva saznanja. Sve frekvencije iznad 11 herca stvaraju osjećaj uznemirenosti i nezadovoljstva.

Postoji zabrinutost za ljude, koji žive blizu električnih vodova visokog napona jer mnogi misle, da takvi vodovi, kao i električne deke, mogu uzrokovati rak zbog izloženosti neprirodnom magnetskom polju. Istražitelji se slažu, da su ljudi električna bića, a kao primjer može se navesti naše srce, koje može stati ili se pokrenuti zbog električnih impulsa. Pacemakere su primjer, kako elektricitet može pomoći radu srca, ali elektromagnetsko zračenje može biti i najopasniji čimbenik za društvo. Postoje ozbiljni dokazi toga, da rak i druge bolesti mogu biti uzrokovane elektromagnetskim valovima. Tako su neka područja gdje ljudi žive, više imaju postotak umrlih zbog širenja karcinoma i to baš na tom određenom području.

Mnogi misle, da su frekvencije, koje su emitirali Rusi, izazivale depresiju kod ljudi i loše raspoloženje. Rusi počeli sa emitiranjem frekvencija 1976. godine, puštali su frekvenciju od 11 Hz., te je ta frekvencija bila je toliko moćna, da je narušavala rad radio komunikacija u cijelom svijetu i mnoge države su se počele buniti. Nakon toga, ratna avijacija SAD-a opazila je još pet frekvencija, koje su emitirali Rusi u svom divljem koktelu ekstremno niskih frekvencija (ELF). Nikad nisu emitirali frekvencije ispod 11 Hz - ništa što bi moglo imati pozitivni utjecaj.

4.2.1 Sažetak i značenje ELF

„Prije stotinu godina izloženost ljudi elektromagnetskim poljima bila je ograničena na prirodna polja podrijetlom iz Zemlje i svemira. Posljednjih pedesetak godina velik je porast izloženosti umjetnim izvorima ovakvih polja, osobito onima frekvencije 50 i 60 Hz (frekvencija električnog napajanja). Elektromagnetska polja izrazito niskih frekvencija ili ELF-polja (engl. extremely low frequency – ELF) pripadaju dijelu spektra neionizirajućeg elektromagnetskog zračenja frekvencije manje od 300 Hz. Posljednjih dvadeset godina intenzivno se provode epidemiološka i laboratorijska istraživanja bioloških učinaka ELF-polja. Rezultati pojedinih epidemioloških istraživanja upućuju na njihovu povezanost s pojavom leukemije i tumora mozga u djece i odraslih, kao i s pojavom karcinoma dojke u profesionalno izloženoj populaciji, ali ti rezultati nisu nedvojbeno potvrđeni na pokusnim životinjama. Osim istraživanja karcinogenog potencijala ELF-polja, sve su brojnija i istraživanja njihove moguće uloge u etiopatogenezi neurodegenerativnih bolesti, kardiovaskularnih poremećaja, psihičkih smetnji i fenomena »elektrosenzitivnosti«.¹³ Izgleda, da su na umu imali više opakih stvari jer ELF prodire kroz sve, ništa ga ne može zaustaviti ili smanjiti te uz pomoć pravilno odabranih frekvencija i njihovog određenog trajanja, mogle bi se kontrolirati ili čak ubijati cijele države. Jedanput kad bi se ove frekvencije usavršile, nuklearno oružje bi postalo nepotrebno, a ELF-om bi se moglo ubijati odmah uz pomoć moćnih štetnih frekvencija. Cijeli narodi bi mogli biti uništeni uz pomoć radio frekvencija, koje bi se emitirale sa drugog kraja zemlje, bez štetnih posljedica za okoliš i ostale nacije no ipak na našu sreću, izgleda, da ovo oružje još uvijek nije usavršeno, ili da se takva istraživanja provode u potpunoj tajnosti. Prikladno tome, Tesla je rekao; „Mir može biti postignut samo kao prirodni rezultat općeg duhovnog napretka.“

¹³ <http://hrcak.srce.hr/890> (7. kolovoz 2017.)

5. EMOCIJA – STRAH

Važnost straha bilo gledano sa pozicije onoga koji pomoću straha pokušava doći do određenih ciljeva ili pak onoga koji se želi osloboditi okova iluzija, ogromna je. Zašto, zato što je strah glavni alat u rukama manipulatora dok je pak sa druge strane, sa strane onih koji su manipulirani pomoću straha, strah najveća prepreka ka oslobađanju od strane manipulatora stvorenih iluzija, zatvora za naš um.¹⁴

Današnji čovjek postao je robom straha, tako da je strah postao zatvorom i čuvarom zatvora. Strah je poveznica svih iluzija i onog što joj daje smisao jer ukoliko imamo strah, mora da je stvarno. Strah je poveznica svih iluzija zajedno koje veže u cjelinu, u iluzorno ja, ego. Što je Ego? Jesu li to svi slojevi luka koje smo si nametnuli za svaku situaciju u životu, kad nas napadnu, kad imamo javni nastup, kad treba verbalno napasti, kad se treba pokazati, dokazati, istaknuti, kad mjerimo, prosuđujemo, očekujemo, kudimo, vidimo uvijek neke druge, a sebe manje.

Ego je zbir iluzija koje smo nagomilali tijekom života, s kojima smo se poistovjetili, a strah je ono što ego daje smisao i sigurnost iza krinke promjenjivih emocija, prolaznosti i ispraznosti praznovjerja, što tjera na neprestani oprez, borbu za preživljavanjem, održavanje iluzija da smo to što vjerujemo da jesmo, ego. Borba za preživljavanjem ga čini i održava iluzorno stvarnim, strah zadržava da ostane tu gdje i jeste kako bi se iza zidina uma, ugodno nastanio da bi preživio. Sada je stvarnost, ono što strahove, ego (iluzija) u sadašnjem trenutku ne može održati, zato jer za ego važno je da živi u onom što je bilo, odnosno što bude. Živjeti u prošlosti – budućnosti, je živjeti kroz ego, iluzije, patnju. Strah, odnosno patnja je jasni pokazatelj koliko se udaljavamo te koliko smo udaljeni od onog što jest, sadašnjeg trenutka, sada i ovdje, istinskog ja. Ukoliko ne živimo u sadašnjem trenutku živimo u iluziji misli, uvjerenja i vjerovanja, što je bilo odnosno što bi moglo biti, živimo u iluziji zvanoj strah. Strah je za današnjeg čovjeka, društvo, civilizaciju glavno gorivo, te sve što današnji čovjek čini, čini iz straha ne znajući kako time stvara, pa tako manifestira samo dodatni strah. Sve što radimo iz straha, na kraju će stvoriti dodatni strah, jer to je način na koji se strah (iluzija) održava na životu. Ukoliko djelujemo iz straha, bilo u obliku mržnje, srama ili pak straha od ismijavanja, različitosti, ono što ćemo dobiti natrag je strah. Primjerice, određene stvari, moć, kontrolu, želimo iz straha, a kada

¹⁴ <http://2012-transformacijasvijesti.com/metafizika/o-strahu> (15. kolovoz 2017.)

posjedujemo kontrolu, moć, živimo u strahu od gubitka te moći, tako se ciklično vrtimo u začaranom krugu nemoći ili moći.

Izabрати nešto samo zato što će se to svidjeti našim roditeljima, partneru/partnerici, prijateljima, samo zato što će nam se društvo na tome diviti nema nikakve veze sa našim izborom, već izborom kojim udovoljavamo svojim bližnjima, okolini, izborom kojim se pokušavamo iz straha održavati u svijetu normi, no to nije izbora već ograničenost unutar normi, straha od ismijavanja, osuđivanja, što će drugi reći, misliti, odobravati, s time da i ti drugi postupaju isto prema nama ne imajući uvid ili svjesnost o tome. Moguće je da svatko ima osjećaj za sebe da je ogoljen, pod reflektorima pozornice i kamera ili očiju uprtih baš u njih pa se zbog toga imaju potrebu skrivati iza kojekakvih maski koje stavljaju za svaku određenu situaciju, s time da bi morala postojati i ona maska koja je univerzalna, a služi za iskustva koja se po prvi puta dešavaju, onda se već s vremenom oblikuje neka nova prikaza svog identiteta, bez ikakvih efekta iznenađenja. Svaki izbor koji se svodi na udovoljavanje okolini, koji iz straha činimo zbog drugih za nas, a ne izravno zbog nas samih, koji se temelji na strahu, nije izbor, to je iluzija izbora, to nismo mi iz korijena istine.

Činjenica je da današnji čovjek ne čini, a samim time i ne živi vlastiti život, već život koji drugi očekuju od njega, koji mu je namijenilo društvo a sve iz straha da udovolji takvim nametnutim trendovima, očekivanjima, uvjetima. Pa zar je onda čudno što današnji čovjek nije sretan, što se vječito skriva ne bi li zadovoljio sliku koju daje svijetu. Iz straha glumimo cijeli život da smo ono što nismo, da bi umirili duhove jedinstvenosti, odskakanja, različitosti, humanosti, biti svoj, pa se tako potucamo po svijetu, po društvima, po vezama, prijateljstvima i uvijek iznova s novom osobom počinjemo svoje „individualno“ putovanje onako kako si sami priželjkujemo, u kojoj boji, pjesmi, emociji, manipulaciji sobom i drugima. Stanje straha nije u vezi sa bilo kakvom konkretnom i istinskom neposrednom opasnošću te se ono pojavljuje u mnogim oblicima: kao nelagoda, briga, strepnja, nervoza, napetost, jeza, fobija i tako unedogled.

Ovakav psihološki strah uvijek se odnosi na nešto što bi se moglo desiti, buduće vrijeme, buduće stanje, reakcije, a ne na nešto što se dešava upravo sada. Nalazimo se na ovom mjestu i u sadašnjem trenutku, a um se igra idejama u budućnosti pa se neminovno stvara praznina strepnje. Ako ste se poistovjećujemo sa svojim umom i izgubi se moć i jednostavnost sadašnjeg trenutka, ta praznina strepnje bi mogla postati stalni pratilac. Dokle god budemo poistovječeni sa svojim umom,

ego će upravljati vašim životom. Zbog svoje nestvarne prirode i usprkos svojim razrađenim obrambenim mehanizmima, ego je vrlo ranjiv i nesiguran, i samog sebe vidi pod stalnom prijetnjom, vječita borba sa samim sobom. Ovo se, događa čak i ako ego izvana izgleda veoma samouvjereno jer emocija predstavlja reakciju tijela na naš um. Kakvu to poruku tijelo neprekidno prima od ega, lažnog, umom stvorenog ja, opasnost, nalazim se u opasnosti, a koju emociju ova neprekidna poruka stvara, strah, naravno. Izgleda kao da strah ima mnogo izvora primjerice, strah od gubitka, strah od neuspjeha, strah od povrede i tako dalje, ali svi ti strahovi na kraju predstavljaju strah ega od smrti, od uništenja. Za ego, smrt se uvijek nalazi tu, iza ugla, ukoliko se odbaci jedna ideja o tome što bi zapravo trebali biti. U ovom stanju poistovjećenosti s umom, strah od smrti utječe na svaki aspekt života. Primjerice čak i naizgled tako trivijalna i „normalna” stvar kao što je prisilna potreba da se u prepirki bude u pravu i dokaže kako ona druga osoba griješi – obrana mentalnog stava sa kojim ste poistovjećeni – korijen ima u strahu od smrti jer što sam ako ne pobjeđujem u borbi dokazivanja, kome pravo, kome krivo, pobijediti se mora, bez pobjede ja nisam. Ako se date poistovjetiti sa mentalnim stavom i pri tom niste u pravu, vašem osjećaju za osobno ja, zasnovanom na umu, prijeti ozbiljna opasnost od uništenja, ne biti, ne imati, ne postajati. Stoga ego ne može prihvatiti da nije u pravu, a ne biti u pravu znači umrijeti. Zbog ovoga su se vodili ratovi i srušene su nebrojene veze, kako prijateljske, tako ljubavne.

5.1. LJUBAV ILI STRAH

Ljubav nema nikakvih obaveza dok je strah pun obaveza. Na stazi straha sve činimo zato što to moramo učiniti, naučeni smo, programirani i očekujemo da će drugi ljudi učiniti nešto zato što to moraju učiniti jer se to očekuje od njih, jer smatramo da tako mora biti, da je to već uhodana šablona društveno-kulturnog ponašanja, nekakva špranca manira. Živimo životne obaveze, ali čim nešto moramo učiniti, odupiremo se tomu, a što se više odupiremo, to više patimo. Prije ili poslije pokušat ćemo izbjeći svoje obaveze dok s druge strane, ljubav ne poznaje otpore, ona ne uvjetuje, otvorena je, ona samo promatra čisto bez primisli, bez osude. Što činimo s ljubavlju to postaje zadovoljstvo, nalik igri – a mi se zabavljamo jer ljubav ne očekuje ništa dok je strah prepun očekivanja. Kad nešto očekujemo, a ako se to ne dogodi,

osjećamo se povrijeđeni i to nije pravedno dok druge ljude okrivljujemo zbog toga što nisu ispunili naša očekivanja.

Suprotno tome, kada volimo, tada nemamo nikakvih očekivanja, radimo nešto jer to želimo raditi, a ako drugi ljudi nešto rade ili ne rade, to je zato što žele ili ne žele nešto napraviti, a tu nije riječ ni o čemu osobnom, jednostavno puštamo da bude. Ne imati očekivanja iako se nešto dogodi ili ne dogodi, to nam nije važno, ne osjećamo se povrijeđeni, jer dobro je sve što se dogodi. Zbog toga jedva da nas nešto može povrijediti kad smo zaljubljeni i ne očekujemo da će naš ljubavnik nešto učiniti stoga nemamo nikakvih obaveza. Ljubav se temelji na poštovanju, strah nikoga ne poštuje, pa ni sebe samoga. Ako nekog sažalijevamo, to znači da ga ne poštujemo. Zar sami ne donosimo svoje vlastite odluke, kada netko umjesto nas donosi odluke, tada nas ne poštuje, a ako nas ne poštuje, tada će pokušavati upravljati našim životom. Gotovo uvijek kada djeci govorimo kako da žive svoj život, to je zato što ih ne poštujemo. Sažalijevajući ih pokušavamo učiniti za njih ono što bi oni trebali učiniti sami za sebe. Kada ne poštujem sebe, kada sažalijevam sam sebe, tada osjećam da nisam dosta dobar da bih mogao uspjeti u ovome svijetu. Kako ćete znati kada sebe ne poštujete? Kad kažete: »Jadan ja. Nisam dosta snažan, nisam dosta inteligentan, nisam dosta lijep, i zbog toga ne mogu uspjeti«. Samosažaljenje izvire iz nepoštovanja.¹⁵

Ljubav je uvijek blaga dok je strah uvijek grub. U strahu smo prepuni obaveza, očekivanja, nemamo poštovanja, izbjegavamo odgovornost i osjećamo sažaljenje. Kako se možemo osjećati dobro ako u strahu patimo, nismo ispunjeni? Osjećamo da nas sve ugrožava; bijesni smo, tužni i ljubomorni ili se osjećamo izdanima. Bijes je samo strah koji nosi masku. Tuga je strah koji nosi masku. Ljubomora je strah koji nosi masku. Uza sve te emocije koje izviru iz straha i dovode do patnje, možemo se samo pretvarati da smo blagi, ali mi nismo blagi, jer se ne osjećamo dobro, jer nismo sretni, mirni. Na stazi ljubavi nemate nikakvih obaveza, nikakvih očekivanja i ne žalite sami sebe, a ni svoga partnera, sve je dobro i zbog toga smiješak nikada ne silazi s vašega lica. Osjećate se dobro sami sa sobom i zato ste sretni i blagi. Ljubav je uvijek blaga, a zbog te ste blagosti velikodušni i sva su vam vrata otvorena kao da je neka magija uvijek prisutna.

¹⁵ <http://2012-transformacijasvijesti.com/metafizika/o-strahu> (15. kolovoz 2017.)

Sebičnost zatvara sva vrata dok je ljubav bezuvjetna. Strah je prepun uvjeta pa se ponašanjem na stazi straha i manipulacije, obećavanja sa zadržkom; Da, ja ću te voljeti samo ako mi dopustiš da te kontroliram, samo ako si dobar/dobra prema meni, ako se uklapaš u sliku koju sam stvorio o tebi. Stvoriti sliku o nekom kakav bi trebao biti, a budući da nisi i nikada nećeš biti sličan/na toj slici, ja te zbog toga prosuđujem i osuđujem. Vrlo često se ljudi i stide zbog osobe jer nije onakva kakvu bih netko želio, a ako se ne uklapa u sliku koja je stvorena, stide se, ljute, razočarani su. Kompenziraju glumom blagotvornosti. Na toj stazi ljubavi nema nikakvih ako i nema nikakvih uvjeta. Volim te se izgovara bez ikakva razloga, bez ikakvih opravdanja. Voljeti upravo takvu sobu kakva jest, da bude slobodna. Kada nam se netko ne sviđa, slobodni smo pronaći nekog sličnijeg sebi umjesto da ispravljamo druge, kalkuliramo, volimo sa zadržkom.

Mi nemamo prava mijenjati nekoga drugoga i nitko nema prava mijenjati nas, stoga ako se hoćemo promijeniti, to je zato što se želimo promijeniti jer više ne želimo patiti. Najveći dio ljudi svoj život živi na stazi straha pa se to i referira na odnose jer osjećaju da moraju biti u odnosu. Dok u tim odnosima mnogo toga očekuju i od partnera i od sebe, žele preodgajati. Do svih tih tragedija i patnji dolazi zbog toga što se koristimo komunikacijskim kanalima koji su postojali i prije nego smo se rodili. Ljudi prosuđuju, osjećaju se kao žrtve, ogovaraju jedni druge, ogovaraju s prijateljima, ogovaraju u barovima. Cijele se obitelji mrze. Emocionalni se otrov gomila, a roditelji ga predaju svojoj djeci. »Pogledaj samo što mi je učinio tvoj otac. Ne smiješ nikada biti nalik svomu ocu. Svi su muškarci ovakvi; sve su žene onakve«. Eto što radimo s bićima koja toliko volimo – sa svojom vlastitom djecom, sa svojim prijateljima, sa svojim partnerima.

Na stazi straha postavljamo mnoštvo uvjeta, očekivanja i obaveza; donosimo mnoštvo pravila da bismo se zaštitili od emocionalnih patnji, a istina je da zapravo ne bi smjelo biti nikakvih pravila. Ta pravila oslabljuju kvalitetu komunikacijskih kanala između nas, jer kad smo uplašeni, tada lažemo. Kada se očekuje određeno ponašanje na određeni način, tada se javlja osjećaj obaveze da se tako i treba ponašati kao nekakva preslika. Istina je da nitko nije ono što drugi žele ili barem ne komplet onog što netko drugi priželjkuje. Otvorenost prema onom kakvi želimo biti i pri tome to iskazati, drugi se često znaju osjećati povrijeđeni, jer ljubav za nekog znači zauzeti stranu pa makar i to ne mislili. Iz neistina nastaju laži, lažni odnosi, jer nadvlada strah od prosuđivanja, osuda i kazna. Na stazi ljubavi postoji pravda, a

napravi li se pogreška, za nju se plaća samo jednom jer voljeti sebe znači naučiti na toj pogrešci i krenuti dalje.

Strah je ono što ljude dijeli na: bogate i siromašne, lijepe i ružne, pametne i glupe, uspješne i neuspješne, dobre i loše... itd. Strah je izvor sukoba, nerazumijevanja, osuđivanja, izrugivanja, ismijavanja, pohlepe, zavidnosti... Ovo što se danas događa, manifestacija je straha iz prošlosti, a ono što će se događati u budućnosti, bit će manifestacija straha iz sadašnjosti, bilo bi lijepo živjeti samo u sadašnjosti u umu.

“Učinite ono čega se bojite i strah će sigurno umrijeti.”

Ralph Waldo Emerson

5.2. DAVID ICKE O STRAHU

Ako razmislite o sljedećem ključnom aspektu ljudskog postojanja, nečemu što nam se ne može oduzeti, nešto što je u nama, naš nepromjenjivi izvor. Danas je prvi dan ostatka naše vječnosti, a izvor svega toga posjeduje ljubav za sve nas, neopisivu i vječnu. Kada se ponovno povežemo sa svojim razinama koje nisu podložne ometajućim vibracijama, počinjemo osjećati tu nevjerojatnu ljubav i emitirati je u ovaj fizički svijet. Kada se povežete s tom ljubavi, ljubavi bez osuđivanja i uvjeta, strah i krivnja jednostavno prestaju postojati, a život se počinje manifestirati u svojoj punini. Tada znate da se nemate čega bojati jer djelujete iz izvora. Strah je naša vlastita kreacija, a naš um i srce imaju moć da ga unište kada smo svjesniji postojanja. Govori se da je strah ključan za naše preživljavanje zato što nas sprečava da, na primjer, prelazeći ulicu izletimo pred automobil ili da skočimo u kavez s lavovima. Međutim, strah i svjesnost nisu jedno te isto i ne bi se trebalo bojati da bi se znale posljedice nekog čina i izbjegle te posljedice čak štoviše, strah je često uzrok neugodnih događaja, a ne zaštita od njih.

Iskorištavanje straha i manipulacija njime omogućila je ljudima kao što su Averell Harriman i Henry Kissinger da dovode razne države u sukob na način da im iznesu (često izmišljene) agresivne namjere jedne zemlje prema drugoj. Svaka zemlja iz straha od onoga što druga zemlja planira ili navodno planira učiniti poduzima energične korake. Svaka misli: „Moramo ih uništiti prije nego što oni unište nas.” „Prvi započnite kontranapad”, kao što je jedan nogometni trener znao govoriti;

„Rat je najvećim dijelom fizička manifestacija straha.“¹⁶ Strah je suprotan od ljubavi, poštovanja i povjerenja. Uklonimo li strah u sebi, uklonili smo svoj doprinos strahu u svijetu, a uklanjanje straha iz svijeta uklanja rat i nesklad. Još jedanput, stvar počinje s nama, stoga bi svatko trebao početi od sebe, rad na sebi je nešto što nikada za vrijeme života, ne može završiti, tu uvijek ima posla.

Strah kao aktivnost je nedjeljivo povezan s manjkom osjećaja vlastite vrijednosti i samopoštovanja. Sve troje posljedica je toga što potvrdu da smo u redu tražimo izvan sebe u drugima, odobravanje. Razlog zbog kojeg većina ljudi kaže da ne mogu govoriti u javnosti je strah, a strah proizlazi iz brige oko toga što će publika o njima misliti. Tako imamo primjer da govornik u publici traži potvrdu da je ono što govori i radi je ispravno jer u suprotnom strahuje od ljudi koji će odbaciti ono što govori ili će ga smatrati budalom, neprihvaćenim, ismijati. Stavite budućeg javnog govornika u praznu prostoriju ili među pouzdane članove obitelji i prijatelje i bit će dobar u izražavanju svojih gledišta, prihvaćen, komotan, no pred publikom jedva će govoriti zbog nesigurnosti i nedostatka samopouzdanja.

Kada se počnete povezivati s pravom prirodom ljudskog bića i razumijevati tu prirodu, potvrde da ste ispravan čovjek početi ćete tražiti u sebi jer se svi odgovori nalaze u nama. Nije bitno što ljudi (oni drugi) o vama misle i govore. Imaju pravo misliti što žele, a imate i vi. Jedina osoba koju morate uvjeriti da je ono što radite ispravno ste vi sami bez tuđih utjecaja, ukoliko nisu u skladu s vlastitom spoznajom o pravom i krivom. Naravno, treba čuti sva stajališta i informacije, međutim ako ste usklađeni s tim tokom intuicije s viših razina vašeg postojanja, vi i samo vi ćete znati što je za vas ispravno činiti i govoriti bez da ikog povređujemo ili namećemo vlastita stajališta ili mišljenja. Jednom kada se to shvati i živi, više nećete stajati pred publikom zabrinuti zbog toga što će ljudi misliti, jer ćete prihvaćati da imaju potpuno pravo da se s vama ne slažu, tada ćete znati da je ono što je doista važno ono što o sebi mislite. Možda najučinkovitiji oblik gušenja informacija je sam strah onih koji razmišljaju drukčije od statusa quo, ali se boje progovoriti i prenijeti drugima ono što znaju i osjećaju, no zar nisu veliki umovi uvijek nekako bježali s utabanog puta „rulje“, a baš onaj koji se odvažio postao je primjer drugima da postoje različiti načini do nekog saznanja ili preokreta života.

¹⁶ <http://2012-transformacijasvijesti.com/metafizika/o-strahu>

Zašto je važno što drugi misle? Ljudi cijelo vrijeme mijenjaju svoja mišljenja, a mi smo dio tih ljudi i ako se neprestano nastojimo prilagoditi prevladavajućim uvjerenjima, samo postajemo klonovi tuđih mišljenja, prevrtljivci te često programiranih mišljenja, ustajalih kao bara, umjesto da budemo vladari vlastitog srca, uma i sudbine.

David Icke ("The Biggest Secret", 1999.) je to vrlo lijepo formulirao. "Konstantni ratovi, konflikti, teroristički ispadi, financijske brige i bezbrojni drugi negativni događaji... su dizajnirani da održavaju čovječanstvo u stanju straha... limitirajući ga i odvajajući od istinske ljudske prirode. Ohrabrivanje i poticanje mržnje, osveta, osuda (sve su ovo manifestacije straha) samo stvaraju uvjete za nove konflikte. Strah se u ogromnim količinama stimulira sa religijom. Strah od "Boga", strah od smrti i strah od "Sudnjeg dana".¹⁷

Isto je i sa "naukom" i strahom koji ona stvara, od smrti i ništavila, od neznanja, ulazi u sve pore društva, zna se samo ono što nam se servira. Čovječanstvo je preplavljeno sa strahom i različitim izvedenim izrazima ove negativne emocije, stoga smo i odvojeni od našeg stvarnog Ja...

Pobrinuli su se da čovječanstvo ostane neobaviješteno kontrolom svega što se uči u školama i na univerzitetima, institucijama "nauke" i medijima. Čovječanstvo provodi svoj život gledajući film vjerujući da je to stvarnost ili filmom se stvara podloga za buduće događaje kako ne bi bilo efekta iznenađenja. Masovna kontrola uma i emocija je na djelu, a manifestira se kroz farmaceutske karte i proizvođače hrane napada se na ljudsko tijelo i njegove mentalne procese. Droge, vakcine, dodaci hrani, genetski izmijenjena hrana, fluorid u vodi ili zubnoj pasti, zaslađivači (na primjer aspartam u gaziranim pićima¹⁸... svi oni predstavljaju oružje u borbi protiv čovjekovog slobodnog mišljenja. Ovi aditivi su i izmišljeni da onemoguće mozak i ćelije da prihvataju više, pozitivne frekvencije stoga naravno da radnici u proizvodnim pogonima ili ljekari koji daju vakcine po Africi ili Americi, nemaju pojma šta rade jer se odluke donose na mnogo višem nivou. Tehnologija svemirskog antiraketnog oklopa američke armije je samo dio elektromagnetne mreže oko Planete koja služi da se generalna svijest čovječanstva održava na niskim frekvencijama. Spominjali su se već ekstremno niskofrekventni odašiljači šalju signale diljem svijeta.

¹⁷ <http://2012-transformacijasvijesti.com/metafizika/frekvencija-ljubavi> (15. kolovoz 2017.)

¹⁸ <http://www.diabetes.hr/aspartam> (19. kolovoz 2017.)

Tu se može istaknuti i mikrovalne transmisije u našim kuhinjama, celularni telefoni, sve poznatiji mikročipovi. Konvencionalna električna energija radi u smjeru obrnutom kazaljci na satu, električni kablovi u našim kućama rade na 60 ciklusa u sekundi čime se svjesno oštećuje naše tijelo i valovi moždane aktivnosti. Živimo u pulsirajućem elektromagnetnom oceanu koji neprestano utječe na naše emocionalno, mentalno i duhovno zdravlje, a mi toga nismo svjesni. Obrazovni sistem je strukturiran na taj način da čovjeka zatvori unutar njegove lijeve moždane polovice. Poznato je da je lijeva polovica mozga sjedište logike, intelekta i čula fizičkog svijeta (ono što vidimo, dodirujemo, čujemo i mirišemo), s druge strane, desna polovica mozga je centar inspiracije, umjetnosti, bezgranične ljubavi i veze sa dušom. Obrazovanje i mediji su nastrojani tako da su profesori i nastavnici, novinari i naučnici, zarobljenici lijeve moždane polovine... I oni se obraćaju lijevoj polovini mozga svojim učenicima i slušaocima. Dok se desna polovina isključuje. Obrazovanje puni lijevu polovinu mozga informacijama, "školskim gradivom" koje je najčešće netočno i onda se putem testova učenike prisiljava da samo tu polovinu mozga koristi jer ako se ponašate kao roboti, onda ćete proći test. Učenjem gradiva što se smije, a što ne smije, učenjem napamet kao kiticu u pjesmama, bez uključivanja vlastitog osjećaja, mišljenja, sebe. Ako se filtrira informacija kroz desnu polovinu mozga i zaključite "ovo je glupo ili netočno", onda test nećete položiti bezobzira što ste u pravu. Ključ je u našem srcu, kad smo otvoreni, um će aktivirati desnu polovinu mozga, srušit ćemo zid koji je dijeli od lijeve polovice. Intelekt će se spojiti sa intuicijom i inspiracijom.

Sve je energija, živimo u energetsom polju. Različite energetske vibracije stvorene su mišljenjem i emocijama, misao nam dolazi, ali mi smo ti koji joj daju život, energiju, jačinu stoga su energetske forme bezgranične. Primjer vode koja se može manifestirati kao tekućina, oblak, para, led i pri tome izgledati vrlo različita, ona je još uvijek voda u različitim formama. Isti je slučaj i sa energijom, manifestira se kao čovjekovo fizičko tijelo ili kao čovjekov um ili kao čovjekov duh ili, pak, kao ptica, biljka, životinja na nivou čiste energije, sve je spojeno. Ne postoje Oni i One, nema dualnosti. Struja se isto na mnoge načine manifestira, kroz mikrovalnu, radio, akumulator, žarulju, frižider itd. , ali struja je jedna. Tako gledajući, mi posjedujemo potencijal da se spojimo sa svim bićima i procesima u prirodi putem zajedničke energije od koje smo nastali takozvanom kozmičkom, kreativnom pra-energijom. Kreator nije neko apstraktno biće odijeljeno od nas već smo svi mi dio istog beskrajnog uma i energije. Koliko ćemo koristiti naše potencijale zavisi samo i

isključivo od nas. Naš vlastiti izbor je koliko ćemo biti “uključeni” ili “isključeni”. Možemo i dalje pristajati biti manipulirani i misliti da smo obični i nemoćni, biti rukovođeni strahovima i brigama, bez snage da preuzmemo kontrolu nad svojim životima, misliti da netko drugi zna bolje za nas od nas samih ili pak, otvoriti um i srce te slomiti ovu umjetnu školjku i moždane barijere i prihvatiti da smo više od jednog kratkog i besmislenog života, promatrati ovaj život kao samo jedan od bezbrojnih na našem vječnom evolutivnom putu.

6. MISLI

Što su misli, kako utječu na nas? Danas u ovom užurbanom svijetu, dinamici života, skloni smo pretjerano razmišljati i biti zabrinuti, posljedica toga su negativni osjećaji koji nas obuzimaju, a mogu ozbiljno ugroziti zdravlje. Pritisak kojem smo stalno izloženi stvara mnoge simptome stresa, buđenje noću ili ne mogućnost spavanja, a gubitak energije samo povećava negativne posljedice koje stres u nama izaziva. Potrebno je napomenuti da stres nije neki događaj koji ga izaziva, nešto izvanjsko, već naša reakcija na njega (unutarnja percepcija, stanje).

Opsjednutost mislima i pretjerano razmišljanje, jedna je od iznimno negativnih navika, a predstavlja i jedan od najčešćih uzroka gubitka kontrole nad vlastitim životom jer se uvlačimo u začarani krug negativnog i pretjeranog razmišljanja stoga nam se svaki problem čini većim, jer se množe potencijalne opasnosti. Realne situacije nas ne dotiču te zapadnemo u područje projekcija i potencijala, koji nas brinu i stvaraju još veći izvor novih negativnih misli. Možemo si pomoći prije svega da osvijestimo razinu problema, priznamo sebi da imamo problem, odlučiti da ćemo to promijeniti i zatim svjesno prekinutu bujicu misli koje nas obuzimaju. Neki od koraka koji bi bili od pomoći jesu;

- Osvijestite činjenicu da vam pretjerano razmišljanje o problemu neće riješiti problem. Probleme rješavamo tako da nešto poduzmemo, a ne ako neprestalno razmišljamo o njemu. Ako se samo sjetimo nekih od problema

koji nam oduzimaju san, a koji nam danas izgledaju smiješnima. Sjetiti se svojih pozitivnih iskustava u kojima smo našli rješenje za najteže situacije.

- Svatko od nas proživio je barem jednu situaciju u kojoj je iz naoko bezizlazne situacije, uspio izaći, pronaći rješenje, bez obzira je li se stvar riješila sretnim okolnostima izvan nas ili našim aktivnostima koje smo pravovremeno poduzeli. Osobno iskustvo bi nas trebalo motivirati za razvijanje pozitivnog stava i stvaranje kreativne energije kojoj ćete iznaći pravi put. Motivacija koja dolazi iz nas samih, najbolji je put. Svjesnim uočavanjem negativnog tijeka misli, objektivno, neidentificirajući se. Biti svjestan trenutka kada počnu nadirati negativne misli iznimno je važno. Odabirući pozitivne misli, odabirete ne veslati uzvodno ili protiv struje, pa je čitav proces jednostavniji. Misli usmjerite ka konstruktivnom i podržavajućem, a odustanite od samokažnjavanja, grižnje savjesti, ljutnje, prijezira i osuđivanja. Dobre su misli uvijek one od kojih se i osjećate bolje.
- Meditacija pomaže
Kada meditacijom uspijemo ostvariti barem kratki prekid u bujici misli, naš duh dobiva priliku za velikim odmorom. Meditacijom smirujemo um. Redovito meditiranje od 20 minuta dnevno dobra je navika. Pronađite onaj način meditacije koji vama najviše odgovara. Kada meditiramo naš mozak otpočinje operirati na moždanim impulsima od 7 – 14 Herza (alfa) i tada vizualizacija i pomisli posjeduju najjači efekat a koje se u budućnosti veoma lako manifestiraju preko Zakona privlačnosti¹⁹. Najbolja je meditacija ona koju uspjete, bez ikakvog odricanja, provoditi svakodnevno.
- Živjeti u sadašnjem trenutku.
Sadašnji trenutak je jedino vrijeme koje postoji. Prošlosti nema - više, a budućnosti nema - još. Vježbati živjeti u sadašnjem trenutku možete započeti tako da svjesno obavljate najbanalnije zadatke i rutinske obveze, jer ćete na taj način osvijestiti prisutnost «ovdje i sada».

¹⁹ <http://www.4dportal.com/hr/kolumne-ivan-mirkovic/1122-ljudski-energetski-potencijali-univerzalni-energetski-zakoni> (19. kolovoz 2017.)

- Bavite se redovitom tjelovježbom, osobito kada vas obuzimaju negativne misli ili pretjerano razmišljanje. Tjelesna aktivnost pomaže nam da održavamo sposobnost svog tijela da se nosi i sa najtežim izazovima, osigurava nam bolju prokrvljenost (cirkulaciju), koja nam omogućuje zdravlje. Misli ćete uspješno zaustaviti, ako se zaokupite tjelesnom aktivnošću. Ne samo da je dobro redovito vježbati ili se baviti jogom, već je izvrsno prionuti tjelesnoj aktivnosti svaki puta kada vas obuzmu misli koje nisu dobrodošle.
- Razvijajte samopouzdanje.
Shvatite svoju trenutnu situaciju kao priliku za rast i razvoj te pronađite motivaciju u samima sebi njegujući podržavajuće misli. Razvijajte ljubav prema sebi, bitno je voljeti se, ne egoistično, narcisoidno samoljublje, već zdrava ljubav prema samom sebi preko koje ne dolazimo u doticaj s autodestruktivnošću, nepoštovanjem prema samom sebi, a bez toga smo i bolji prema drugima. Vizualizirajte željene ishode i koristite afirmacije kojima ćete ojačati svoju pozitivnu energiju, naučite postaviti granice i reći ne kada je to potrebno. Biranje društva i podržavanje samo pozitivnog ozračje s onima s kojima ste u kontaktu.
- Postavljajte realne ciljeve za sebe i svoje bližnje, vodeći pri tome računa da svi imamo pravo na vlastite izbore, pa i onda kada od nečega odustajemo. Dopustite sebi i drugima da griješe, prihvatite pravo drugih na odluke o vlastitom životu, a to pravo omogućite i sebi.
- Opraštajte, vrijednost ovog božanskog alata primjenjiv je u svakoj situaciji u kojoj se nađemo ili u koju nekoga svojim djelovanjem dovedemo. Oprostiti znači, prvenstveno, darovati sebi mir, a potom i drugima. Opraštanje je odustajanje i prihvaćanje, u najpozitivnijem smislu tih riječi, oprostite svima i sebi samima.

- Ograničite izloženost negativnim utjecajima, pazite na ono što puštate da uđe u vaš sustav, bez obzira radi li se o informacijama i stavovima koje dobijamo iz medija, od prijatelja ili okoline u najširem smisu, isto tako ne pristanite širiti negativnosti koje ste čuli. To ne znači zabiti glavu u pijesak. Odlučite da će ono što je za vaš važno na neki način doći kao informacija do vas, a odbijte primati informacije kojima trujete svoj duh i dušu, kloniti se ogovaranja i prosuđivanja bilo koga.

Snaga misli je ključ za stvaranje vaše stvarnosti. Sve što vidimo u svijetu ima svoje porijeklo u nevidljivom, unutarnjem svijetu misli i uvjerenja. Svaki efekt koji možete vidjeti izvana ili u svijetu ima specifičan uzrok koji ima svoje porijeklo u unutarnjem ili mentalnom svijetu. To je suština misli moći. Okolnosti ne čine čovjeka, one ga otkrivaju. Svaki aspekt vašeg života točno i precizno otkriva vaše misli i uvjerenja.²⁰ Mnogi ljudi pogrešno misle da se osjećaju ili misle na određeni način zbog vanjskih okolnosti, ne znajući zapravo da je snaga njihovih misli ta koja stvara te okolnosti, kada napokon shvatite da misli kreiraju vašu stvarnost, sami ćete moći stvoriti promjene koju želite vidjeti u svom životu. Snaga vaših misli je neograničena, ona dolazi iznutra, a to su i potvrdili najveći mistici i učitelji koji su hodali Zemljom. Misli su prepune energije, one su žive. Svaki put kada se stvara misao, ona emitira vrlo specifičnu energiju koja odgovara određenoj frekvenciji ili vibraciji.

Slika 3: Refleksija unutarnjeg²¹

²⁰ http://tatjanadivjak.hr/kolumne/kontrola_misli/47 (19. kolovoz 2017.)

²¹ Izvor: <http://www.drma.ba/moc-misli-i-nase-tijelo-evo-kako-misli-uticu-na-celije-iz-kjih-smo-gradeni/> (19. kolovoz 2017.)

Kineski filozof Lao Tzu, jednom je rekao: "Oprezno sa mislima, one postaju riječi, oprezno sa riječima, one postaju djela." ²²

Osnovna premisa Zakon privlačnosti je da slična energija privlači sličnu tako da se može privući stvari i okolnosti koje su u skladu s vašom dominantnom frekvencijom, koju određuje mentalni stav, uobičajene misli i uvjerenja. Ukoliko bi željeli znati kako misli izgledaju, samo treba pogledati oko sebe jer "misli su stvari". Moć bilo koje misli se određuje time koliko često se ona javlja i kolika je snaga osjećaja vezanosti za nju. Što više energije dobiva određena misao, veća je njena moć koja će privući odgovarajuće okolnosti, ako su pozitivne misli samo nakratko dio vašeg dana, a zatim nastavljate razmišljati negativno ostatak dana, negativne misli poništavaju korist pozitivnih misli i obrnuto. Zahvaljujući poligrafu ili detektoru laži, znamo da tijelo reagira na misli tako misli mogu promijeniti temperaturu tijela, srčani ritam, krvni tlak, brzinu disanja, napetost mišića iznojenje dlanova. Recimo da ste priključeni na detektor laži i netko vam postavi pitanje: »Jeste li uzeli novac?« Ako jeste, ali slažete, ruke bi vam se mogle oznojiti ili postati hladnije, srce će vam početi brže kucati, porast će vam krvni tlak, ubrzat će vam se disanje, a mišići postati napeti.

Takve vrste fizioloških reakcija javljaju se ne samo kad lažete, nego su to reakcije na svaku misao koju pomislite stoga, svaka pojedina misao koju pomislite djeluje na svaku pojedinu stanicu u vašem tijelu. Priznajem da misli utječu na tijelo rekao je i Albert Einstein. Stoga i sami možete uvidjeti koliko je važno naučiti razmišljati što pozitivnije. Negativne su misli otrovne i negativno utječu na tijelo. Oslabljuju, izazivaju znojenje, stvaraju mišićnu napetost, pa čak i kiseliju pH vrijednost tijela. Povećavaju mogućnost nastanka raka (stanice raka sjajno napreduju u kiselom okolišu) i drugih bolesti. Također odašilju vibraciju negativne energije te privlače brojnija iskustva iste vibracije. Pozitivne misli, pak, na pozitivan način utječu na tijelo jer smo opušteniji, usredotočeniji i budniji. Pozitivne misli potiču lučenje endorfina u mozgu, smanjuju bol i povećavaju osjećaj zadovoljstva. Osim toga, odašilju vibraciju pozitivne energije koja će u vaš život privući dodatna pozitivna iskustva. Budući da je stvarnost zbroj svih naših misli, postoje mnogi faktori koji utječu na naš život, a da ih nismo ponekad

²² <http://www.drma.ba/moc-misli-i-nase-tijelo-evo-kako-misli-uticu-na-celije-iz-kojih-smo-gradeni/> (19. kolovoz 2017.)

svjesni. Podsvjesni umu je skladište dubokih uvjerenja i misli. Carl Jung rekao je: „Može se činiti da podsvjesni aspekti svega što nam se događa igraju jako malu ulogu u našem svakodnevnom životu. Ali oni su gotovo nevidljivo korijenje naših svjesnih misli.“²³

Važno je naučiti biti svjestan svojih misli i da ih na odgovarajući način prilagoditi kako bi se održavao pozitivan mentalni stav. Međutim, ne treba si dozvoliti da se postane opsjednut svakom svojom misli jer to bi bilo jednako kontraproduktivno, ako ne i više, nego da ih nismo svjesni. Za početak je dobro razmišljati o nečemu lijepom. Jedan takav primjer je, ako mislite da niste dovoljno dobri i da nikada nećete uspjeti, zamijeniti to mišlju da jeste dovoljno dobri i da će uspjeh doći do vas. Procjenjuje se da prosječna osoba ima između 12.000 i 70.000 misli dnevno. To je dovoljan dokaz da vaš cilj ne bi trebao biti da kontrolirate svaku misao. Vaše dominantne misli i uvjerenja su oni koje morate naučiti kontrolirati jer u velikoj mjeri određuju mentalni stav. Ukratko, vaš život je savršeno ogledalo vaših misli, vjerovanja i mentalnog stava. Bilo da ste toga svjesni ili ne, vi već stvarate svoju stvarnost kroz svoje misli. Sve što vidite u svom svijetu ima svoj izvorni uzrok u vama. Vaše misli kreiraju vašu stvarnost, kakva će ona biti?²⁴

Slika 4: Nahrinite se pozitivnim mislima²⁵

²³ <http://indigo-svijet.hr/proizvodi/usluge/subliminalne-poruke/personalizirane-subliminalne-poruke-reprogramiraj-svoj-podsvjesni-um-465/> (20. kolovoz 2017.)

²⁴ <http://www.centarzdavlja.hr/zdrav-zivot/psihologija/jeste-li-svjesni-snage-svojih-misli/> (19. kolovoz 2017.)

²⁵ Izvor: https://www.google.hr/search?q=misli+su+energija+filozofi&client=firefox-b&source=lnms&tbm=isch&sa=X&ved=0ahUKEwiDj4LjnOvOAhVIKpoKHd9IDJQQ_AUICCGB&biw=1366&bih=657#tbm=isch&q=misli+su+energija+&imgsrc=APFKpx9v2ciN8M%3A (20. kolovoz 2017.)

ZAKLJUČAK

Medijska moć, medijski monopol nad informacijama i čovjek kao komunikacijsko biće je podvrgnuto tiraniji slike i zvuka koje sve više dominira. Komunikacija bez sadržaja koja sama sebi postaje cilj, nikad poslije četrdesetih nije jače rasla netolerancija, ksenofobija, isključivost, ispiranje uma. Ići li ukorak s vremenom znači pratiti baš sve ponuđene trendove i predati se prolaznosti užitka biti netko i nešto upravo sada kad se može ugrabiti prilika. Stvoriti identitet prvim pupoljcima naših mladih srca nije nimalo lako u moru iskazanih prilika i ponuda. Sve je i onako već gotov proizvod, pa ni poderane traperice nisu više iz kućnih radinosti, sada je široka paleta za svaki stil podjednako opskrbljenih odjela obuće i odjeće, a sve to prati medij kroz novine, časopise, televiziju pa čak i crtane i dječje reklame te reklame za odrasle. Naime, vjerojatno je bitno kako priču ispričati, upakirati, prikazati jer nije isto reći; Putem do škole ugledao sam malu djevojčicu ili Putem do škole koračajući ciglama narančaste boje, ugledao sam djevojčicu koja je poskakivala od sreće dok je nosila helijem napunjene šarene balone(uz ton glasa da imaš osjećaj da je bila pet centimetra od tla dok je hodala, a u pozadini se čula vesela umirujuća glazba). Takav redosljed stvara zanimljiviji pristup slušatelju koji želi saznati zašto je djevojčica bila sretna i recimo kamo je krenula te još bitnije kakav to ima učinak na nas. Tjera li nas stimulans putem slušnih i vizualnih čula na refleks, na akciju da si moramo udovoljiti, da bi umirili potrebu. Negdje se uvijek možemo pronaći ovisi za čime tugujemo ili čemu se radujemo.

Svaki proizvod nađe svog kupca, koliko ljudi, toliko i više proizvoda. Postajemo li kao manekeni, lutke, pozeri, prilagodljivi, željni pažnje, mentalno kastrirani pod utjecajem preobilja i zasićenja tako da više ni ne raspoznavemo pravo od krivog nego se po jutru dan raspoznae dok isto to jutro pojavljuje se bez ikakvog otpora i prisile. Svaki dan se vrtimo u krug u traženju smisla, tamo negdje vani, u drugima, u prikazima, izmišljenim situacijama, filmskim scenarijima, tuđim pričama, čudnim knjigama. U nedostatku svog života, upravljanjem svojim mislima, predajemo se kako će drugi, sve je ljepše u tuđem dvorištu, tuđoj kući, ako nije kritizirat ćemo, to nećemo na svom putu. Zbog obuhvatne prisutnosti medija, sve je manje iskustava koja se razvijaju

iznutra. Život oponaša medije ili se barem trudi. Gdje nam je kritički duh, kada se preispitujemo, što stvarno trebamo? Da ne bude sve tako crno pored medija tzv. kanti za smeće, postoje izvanredni televizijskih programa, odličnih radijskih emisija i značajnih novina, onaj koji traži naći će kvalitetu i poštenu informaciju. Većina ljudi traga za tjelesnim zadovoljstvima ili za različitim oblicima psiholoških zadovoljstava jer vjeruju kako će ih te stvari usrećiti ili osloboditi straha i osjećaja da im nešto nedostaje. Sreću možemo shvatiti kao povišen osjećaj životnosti koji postižemo kroz tjelesno zadovoljstvo ili kao sigurniji i potpuniji osjećaj vlastitoga ja koji postižemo kroz neki oblik psihološkog zadovoljstva. To je potraga za spasenjem iz stanja nezadovoljstva ili nedostatka.

Svako zadovoljstvo koje čovjek postigne uvijek je kratkotrajno, stoga se uvjet zadovoljstva ili ispunjenja najčešće ponovno projicira u neku zamišljenu točku udaljenu od onoga što je ovdje i sada. »Kad nešto dobijem ili kad se oslobodim nečega – tada ću se dobro osjećati.« To je nesvjesni misaoni sklop koji stvara privid spasenja u budućnosti. Društvo govori o ljubavi, ali je rijetko provodi bez zadržke, uvijek je tu neki motiv, razlog, ograničenje, mjera, interes, ako pričamo o bezuvjetnoj ljubavi bez očekivanja, onda trebamo prvo početi voljeti sebe, onaj koji voli sebe (ne govorimo o egoističnoj ljubavi), neće nikada povrijediti druge, sretan je. Osoba koja voli nikada neće željeti otići u rat, tuđi dom i razarati tuđu sreću, osjećati potrebu da manipulira. Strah ubija, destruktivan je, ljubav stvara kreativnu energiju.

LITERATURA

1. Michael Baigent, 2000: Elik sir i kamen - nasljeđe magije i alkemije, Stari grad, Zagreb
2. Aldous Huxley, 2005: Vrata percepcije, raj i pakao, Esoteria, Beograd
3. Jolande Jacobi, 1992: Psihologija Carla Gustava Junga, Scarabeus- naklada, Zagreb
4. Dražen Katunarić, 2012: Carstvo medija, Litters, Zagreb

MREŽNE STRANICE

1. <http://nexus-svjetlost.com/kolumne/ratko-martinovic/item/354-ratko-martinovic-subliminalne-poruke-perfidna-manipulacija-i-programiranje-covjecanstva>
2. <http://blog.vecernji.hr/ratko-martinovic/projekt-monarch-zavirite-u-tajni-nacisticko-americki-program-kontrole->
3. <http://www.4dportal.com/ljudi-iznad-vremena/3812-kako-televizija-utjece-na-djecji-mozak>
4. <http://4dportal.com/hr/dnevne-vijesti/zavjere/1947-nikola-duper-cenzura-je-nepotrebna-u-modi-je-kontrola>
5. <http://www.tomislavbudak.com/clanci/napredni/57-novi-svijet-drugi-dio>
6. <https://beleznica.wordpress.com/2012/02/03/sta-je-kazivao-nikola-tesla/>
7. <http://sretna-dusa.com/vede-i-vedska-civilizacija/>
8. <http://hrcak.srce.hr/890>
9. <http://2012-transformacijasvijesti.com/metafizika/o-strahu>
10. <http://2012-transformacijasvijesti.com/metafizika/frekvencija-ljubavi>
11. <http://www.diabetes.hr/aspartam>
12. Izvor: slika1
https://www.google.hr/search?q=komercijalna+manipulacija+uma&client=firefox-b&source=lnms&tbn=isch&sa=X&ved=0ahUKEwiy7fLIhdbOAhVJWiwKHx9IDaIQ_AUICCGb&biw=1366&bih=657#imgrc=U8cBfISuw1sUTM%3A
13. Izvor: slika2
http://alternativa-zav.com/index.php/clanak/article/frekvencije_koje_ubijaju_lijece_i_uzdizu

POPIS SLIKA

1. Slika 1: Kontrola uma putem televizije.....	4
2. Slika 2: Frekvencije Nikola Tesla.....	17
3. Slika 3: Refleksija unutarnjeg.....	32
4. Slika 4: Nahranite se pozitivnim mislima.....	34

SAŽETAK

Rad Komerčijalna manipulacija uma nastao je iz jednog jedinog razloga, a to je istraživanje sebe putem svojih i tuđih životnih iskustva. Sama riječ manipulacija vuče jednu negativu konotaciju ako se upotrebljava isključivo u smislu manipuliranja na svoju korist i tuđu štetu. Svjedok sam i bijelih manipuliranja, ako postoje bijele laži onda bi takvo manipuliranje bilo dobrovoljno dopuštanje od druge strane, a sve u svrhu zadovoljstva onog zamišljenog putem ideje kako bi nešto trebalo biti ili doživjeti već uhodanim putem tuđih ili vlastitih iskustva, umjesto da se samo prepustimo realnoj slici onakvoj kakva je bez reklamnih dodataka. Koga interesira može saznati koje su mu granice ili ih samo podvući, u svakom slučaju možda živimo u masivnom ludilu šarenila, zabave, ekspresnih slava, instant zvjezdica, konzumerizma, skupljanja na kup od „igle do lokomotive“, ali samo jedan mali preokret svjesnosti i slika dobiva novi značaj. Ono što je oduvijek bilo ovdje „ispred nosa“ sada se kristalno jasno razaznaje. Nema tu puno objašnjavanja, stvari su vrlo jednostavne da nisu opet bi se vrtili u onom istom ludilu s početka priče. Rad je podjeljen u šest cjelina koji počinje sa uvodom, funkcioniranje uma, kako do uma doći (zabaviti ga) putem medija, bajki do onih najmlađih pa sve do onih odgovornih za sigurnost cijele nacije, zatim što je manipulacija i njeni primjeri, o Nikoli Tesli i frekvencijama te kako utječu na okolinu, nas, te da smo i mi sami frekvencija neke vibracije. Peto poglavlje govori o ljudskoj najvećoj granici za korak naprijed, a to su raznorazni strahovi i fobije, te završavam rad s mislima koje su nematerijalne, ali iz njih nastaje materija, tako umjesto da um bude naš gospodar, mi putem svjesnosti i budnosti biramo i gospodarimo umom koje misli su dobrodošle i koje nam koriste, a one druge koje nisu praktične nam i onako ne trebaju.

SUMMARY

The final paper *Commercial manipulation of mind* was created for one single reason, and it is the study of 'self' through one's own and others' life experience. The very term *manipulation* has a negative connotation if it is used exclusively in the sense of manipulation for one's own good and to someone else's harm. I have witnessed white manipulations as well - if there exist white lies then the corresponding type of manipulation would refer to a willing acceptance from the other part, with the aim of the satisfaction of what has been imagined through the idea how something should be or should be experienced through the well-trodden path of one's own and other people's experience, instead of accepting the realistic picture as it is, without its commercial gloss. An individual who is interested, can find out their own limits or just become aware of them; in any case, we may live in a massive insanity of colour, entertainment, express fame, instant starlets, consumerism, hoarding whatnot, but only a tiny change of awareness gives the picture a new character. What had always been there, right in front of us, now is crystal clear. There is not much explanation, things are simple. If they were not, we would still wander in the same insanity from the beginning of the story. The paper is divided in six parts: the introduction, functioning of mind, how to entertain the mind through the media, fairytales for everyone from the youngest to those responsible for the nation's security, what is manipulation and its examples, Nikola Tesla and the frequencies and how they affect environment, us, and that we ourselves are frequency of a vibration, the fifth part talks about the major human limit to a step forward, e. g. various fears and phobias, and I conclude the paper with immaterial thoughts that create matter, so instead of the mind being our master, we control the mind, through awareness and being awakened, which thoughts are welcome and useful, and those that are not and we do not need them.